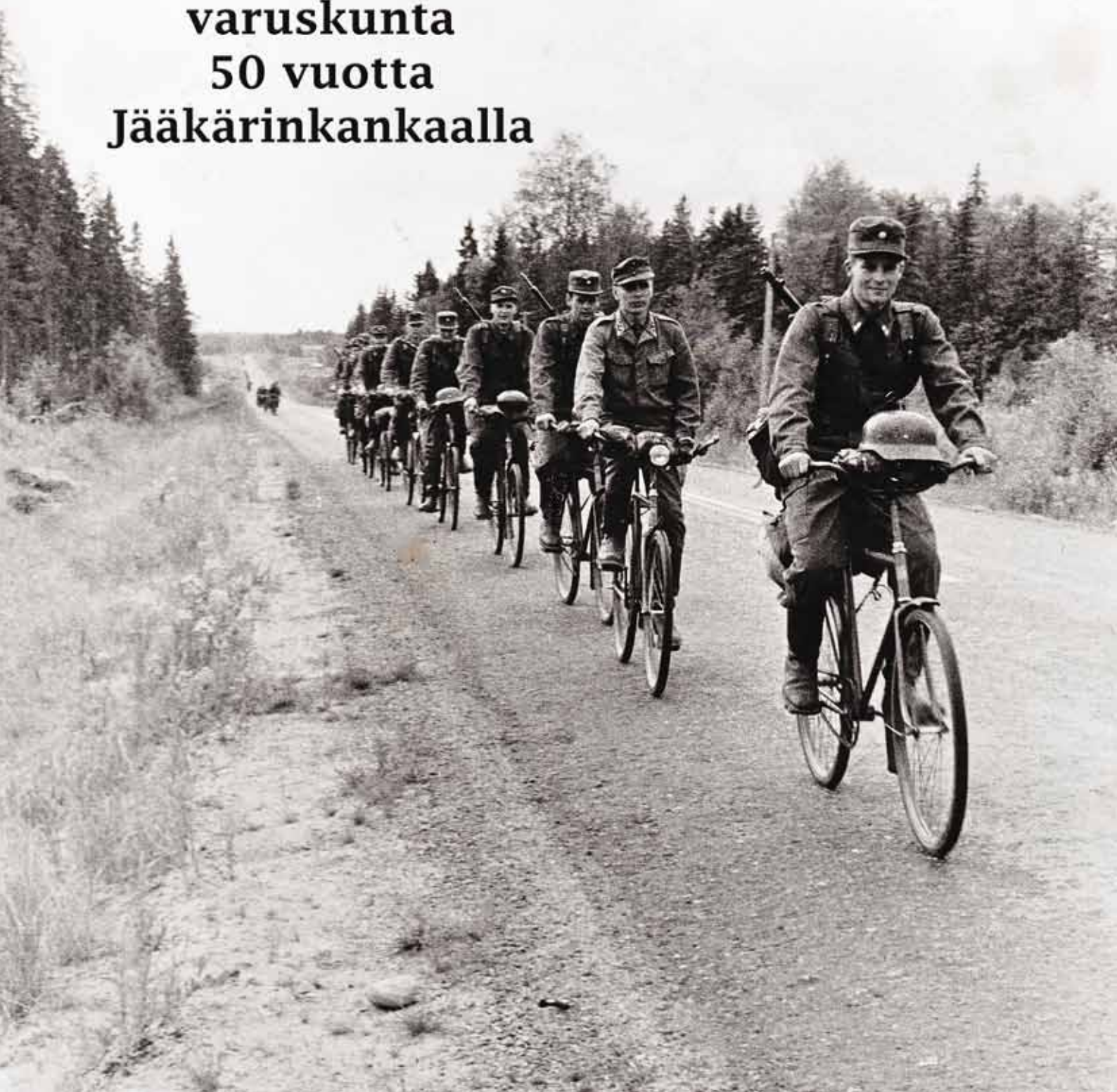

E tupyörä

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti 2/2014

**Sodankylän
varuskunta
50 vuotta
Jääkärinkankaalla**

Etupyörä 2/2014

Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	5
Pohjois-Suomen huoltorykmentti	6

Ajankohtaista:

Puolustusvoimauudistus	10
Palkittuja varusmiehiä	12
Henkilöstössä tapahtuu	14
Uusia jääkäriprikaatilaisia	16
Pohjan jääkäripataljoonan viimeinen perinnepäivä	17
Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivä	18
Vierailuja ja tapahtumia	22

Liikunta ja urheilu:

Liikuntakooste	26
52. Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailut	28

Koulutus:

Yhdysvaltojen Merijalkaväen (USMC) talvisodankäynnin kurssi Jääkäriprikaatissa	32
Koulutus perusyksikössä, Sissikomppania	34
Arktisen koulutuksen niksipalsta	36

Maanpuolustustyö:

Jääkäriprikaatin Kilta ry	38
Va vänrikkinä varuskunnan va päällikkönä Sodankylässä kesällä 1964	40
Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry	44
Pohjan Prikaatin Kilta ry	46
Suomalainen sotilaspartio Itävallan Alpeilla	47
Jääkäritoimikunta	48

Aliupseerikurssi 1/14

Kurssijulkaisun kansi	49
Aliupseerikoulun johtajan tervehdys	50
Panssarintorjuntalinja	51
Moottorilinja	52
Jääkäriinlinja	53
Tiedustelulinja	54
Tiedustelulinja, sissiradistit	55
Kranaatinheitinlinja, tuliasemalinja	56
Kranaatinheitinlinja, tulenjohtolinja	57

Jääkäriprikaatin tapahtumakalenteri	58
In memoriam	
Jääkäriprikaatin kunniajääkäri taiteilija Lasse Talosela	59

Etupyörä 2/14 | Jääkäriprikaatin, Jääkäriprikaatin Killan ja Pohjan Prikaatin Killan lehti

Toimituskunta:

Päätöimittäjä, everstiluutnantti Jari Osmonen
 Toimitussihteeri Taina Pirinen
 Hankintasihteeri Riitta Mikkola, taloudenhoitaja Leena Rautanen
 Aliupseerikoulun edustaja, kapteeni Juha Massinen
 Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä
 Sodankylän Sotilaskodin edustaja Marita Lintula

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
 Etupyörä
 PL 5
 99601 SODANKYLÄ
 taina.pirinen@mil.fi
 puh. 0299 45 2106

Kansikuva:

Taina Pirinen

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
 Erikseen kuvissa mainitut

Taitto:

Taina Pirinen

Paino:

Juvenes Print
Painosmäärä:
 3000 kpl

Ruskaa odotellessa

Tiivis kevätkausi on takana. Prikaatissa hoidettiin normaali toimintakäskyn mukainen toiminta jälleen kerran erinomaisesti, tulokset sen kertovat. Saapumiserä 114 kotiutettiin kesäkuussa ja henkilöstö sai ansaitsemansa lepotaun ladata akkujaan, joskin kolea alkukesä ihmetytti monia.

Normaalin toimintakäskyn tehtävien ohella Jääkäriprikaati toteutti ”pari muutakin pikkujuttua”. Merkittävin niistä oli 52. Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailujen järjestäminen 24.-28. maaliskuuta. Siitäkin suoriuduttiin ja Jääkäriprikaati sai pelkästään myönteistä palautetta joka suunnasta. Kilpailut olivat merkittävä ponnistus ja Sodankylän kunnan tuki järjestelyihin merkittävä. Kilpailut näkyivät koko kunnassa ja varuskuntalaiset sekä kuntalaiset saivat muiston, joka säilyy mielessä vuosia. Alkuvuodesta koulutimme Yhdysvaltojen merijalkaväen sotilaita toimimaan ja selviytymään talviolosuhteissa. Kevään aikana Jääkäriprikaatiin kohdistui kaksi erillistä Wienin dokumentin mukaista luottamusta ja turvallisuutta lisäävää tarkastusta, jotka hoidimme dokumentin hengen mukaisesti avoimesti. Maavoimien komentajan johtoryhmän järjestelyvastuu Jääkäriprikaatilla oli huhtikuussa. Tuolloin esittelimme Maavoimien ylimmälle johdolle sekä Maavoimien joukko-osastojen komentajille arktista osaamistamme ja koulutustarjontaa siihen liittyen. Kaikista näistä selvisimme ja palaute on ollut pelkästään positiivinen. Näistä kaikista lämpimän kiitoksen ansaitsee jokainen Prikaatilainen. Kiitos!

Tiiviin alkuvuoden jälkeen kesälomakausi on loppumaisillaan. Uusi saapumiserä on astunut palvelukseen ja joukko-yksiköissä koulutus on käynnissä koulutussuunnitelmien mukaisesti. Joukkotuo- tanto toteutetaan suunnitelman mukaisesti laadukkaasti. Prikaatin esikunnan osalta syksy ja koko loppuvuosi tulee olemaan tiivis.

Puolustusvoimauudistuksen toimeenpano konkretisoituu syksyn ja talven aikana. Uudistukseen liittyen olemme jo saaneet uutta henkilöstöä prikaatiin ja alkusyksyn aikana virta Sodankylään jatkuu. Pidän tärkeänä, että jokainen tänne tulija otetaan vastaan avoimesti ja siten, että tulija tuntee itsensä tervetulleeksi. Uuden tulijan perehdyttäminen on jokaisen esimiehen vastuulla. Olemme jo ottaneet vastuullemme uusia tehtäviä Sotilasläänin esikunnalta. Työt joudumme toteuttamaan sillä henkilöstöllä joka meillä on palveluksessa tänä päivänä. Jääkäriprikaatin kokoonpano toteutuu henkilöstösuunnitelman (HESU2015) mukaisesti täysimääräisesti 1.1.2015. Työtä riittää mutta on hyvä muistaa, että rakennamme itse itsellemme toimivaa Jääkäriprikaatia laajempine vastuineen alueellisena toimijana Lapin maakunnassa. Työssä jaksamiseen tulee jokaisen työntekijän ja esimiehen kiinnittää huomiota. Töiden lomassa on hyvä muistaa antaa aikaa myös itselle, perheelle ja läheisille, sieltä on hyvä ammentaa voimaa ja jaksamista. Pidetään jokainen huoli omasta jaksamisesta ja tuetaan kaveria jaksamaan!

Hyvä tästä tulee.

Arvoisat lukijat, kädessänne olevaan lehteen on koottu kirjoituksia ja kuvia Jääkäriprikaatin ja yhteistoimintakumppaneiden toiminnasta sekä historian havinaa varuskunnan 50 - vuotiaasta taipaleesta Jääkärikankaalla. Tässä Etupyörän numerossa saamme lukea muun muassa vieraskynässä huollon ja logistiikan muutoksista Pohjois-Suomessa Puolustusvoimauudistukseen liittyen, artikkelit Yhdysvaltojen merijalkaväen koulutuksesta Jääkäriprikaatissa sekä hiihdon sotilaiden maailmanmestaruuskilpailujen tilityksen. Perusyksikköesittelyssä on vuorossa Sisikomppania. Lisäksi saamme lukea kiltojen kuulumisia.

Tämän lehden ilmestymispäivän yhteydessä saapumiserä 214 vannoo sotilasvalan tai antaa vakuutuksen. Samalla varuskunta juhlii 50 - vuotista oloaan Jääkärikankaalla. Juhlallisuuksiin osallistuu varuskunnan toimijoiden ja killan lisäksi myös muita yhteisöjä, joilla on ollut aikojen saatossa kiinteitäkin siteitä Jääkärikankaalle. Etupyörä onnittelee varuskuntaa merkkipaalusta.

Toivotan Jääkäriprikaatille, sen killoille ja henkilöstölle antoisia lukuhetkiä joukko-osasto- ja kiltalehtemme ETUPYÖRÄ 2/2014 parissa.

Sodankylässä 3.7.2014

Everstiluutnantti Jari Osmonen
Esikuntapäällikkö
Päätoimittaja

Hyvät lukijat - prikaatilaiset

Jääkäriprikaatin ensimmäinen vuosipuolisko toteutui onnistuneesti. Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailut maaliskuussa 2014 olivat prikaatille ja varuskunnalle sekä loistava menestys että mittava ponnistus. Kilpailujen laajan kansainvälisen osallistumisen myötä tietoisuus joukostamme, osaamisestamme sekä erinomaisista koulutus- ja talviolosuhteistamme on nyt kirkas ja korkeatasoinen.

Ydintoimintamme, asevelvollisten koulutus, tuotti jälleen reserviin koulutukselliselta suorituskyylyltään sotakelpoisia alueellisia joukkoja. Erityisen hienoa oli havaita varusmiesten parhaansa tekeminen ja onnistumiset vaativissa loppuharjoituksissa. Hyviin suorituksiin kannusti etenkin henkilökunnan innostus ja varusmiesjohtajien esimerkillinen toiminta. Olen täysin vakuutunut, että innostus ja myönteinen koulutusilmapiiri tarttuvat lujasti ja mahdollistavat paitsi koulutustavoitteiden saavuttamisen niin palveluksen onnistuneen suorittamisen.

Uusien joukkojen ja maavoimien uudistetun taktiikan edellyttämät koulutusympäristön kehittäminen ja uuden materiaalin vastaanotto jatkuvat suunnitelmallisesti. Samalla paranevat edellytyksemme tosiasialliseen ja entistä mielenkiintoisempaan asevelvollisten koulutukseen.

Tarkoituksenmukaiset koulutusjärjestelyt ja sitouttava palaute nostavat joukon suorituskykyä ja lisäävät yksilön palvelusmotivaatiota. Tämä tiedostaen, koulutuksessa kannattaa aina hyödyntää parhaat koulutuspaikat ja käytänteet.

Jääkäriprikaati 2015 toimeenpano etenee asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Jatkossa toteutus painottuu uudistettua toimintaa ohjaavien prosessien, toimialoahjauksen ja normien loppuun saattamiseen sekä uusien tehtävien valmisteluun. Toimintatavan muutos sisältää tehtävä- ja vastuumuutosten lisäksi muun muassa osin jo käyt-

töönötetut itsepalvelutoiminnot ja keskitetyt asiantuntijapalvelut. Kehotan uudistettujen toimintatapojen avoimeen vastaanottoon ja valmisteluissa oman osuuden hoitamiseen. Erityisen tärkeää on, että jokainen tunnistaa uudistuksen tarpeet ja vastaa osaltaan oman tehtävänsä osuukseen siirrosta tulevaan organisaatioon.

Prikaatiin on osoitettu henkilöstöä kaikkiaan yhdeksältä puolustusvoimien hallintoyksiköltä. Siirtojen myötä henkilöstön osaaminen kohtaa prikaatin tulevat tehtävät. Tapamme ottaa uusi henkilöstö vastaan vilpittömästi ja aidosti tukien, edistää myös hyvän yhteishengen jatkumista tulevassa joukossamme sekä sen työpisteissä ja yksiköissä. Palvelusuhdeasuntojen uudisrakentaminen tarjoaa uusia asuntoja vuokrattavaksi Jääkärikankaalla viimeistään vuoden vaihteessa 2015. Vastaavasti Jääkäriprikaatin uudet tilajärjestelyt mahdollistavat esikunnan katkeamattoman

suunnittelun ja kaikille asianmukaiset työpisteet Sodankylässä ja Rovaniemellä. Puitteet työlle ja palvelusuhdeasumiselle ovat kunnossa. Loppuvuosi 2014 on tehtäviltään tiivis. Yhdessä tekemällä syntyy paras tulos ja tuki tekijälle. Työssä ja palveluksessa jaksaminen on yhteinen etumme. Työ- ja palveluskyvyn säilyttämisen ja parantamisen keskeisin edellytys on riittävä palautuminen - vapaa ja lepo. Palautumisen tarve on yksilöllistä, mutta säännöllistä - palautumista ei voi siirtää. Palautumisen mahdollistava työajan ja viikko-ohjelman suunnittelu on esimiesten vastuulla. Sitä vastoin palautumisen keinot ovat monet ja jokaisen valittavissa tekemisestä tuntemuksiin.

Toivotan kaikille tasapainoista loppuvuotta,

Jääkäriprikaatin komentaja
Eversti Petteri Koskinen

Pohjois-Suomen huoltorykmentti

Harvan upseerin kohdalle on sattunut rauhan aikana sellainen tehtävä, että olet ollut perustamassa joukko-osastoa, jonka sitten seitsemän vuoden kulluttua huomaat lakkauttavasi. Jälkeenpäin ajatellen aika on mennyt nopeasti, mutta toisaalta joidenkin asioiden eteenpäin vieminen ja parantaminen ovat ottaneet useamman vuoden. Puolustusvoimissa asioiden tai toimintatapojen muuttaminen ei tapahdu silmän räpäytyksellä. Ennen nykyistä tehtävääni ehdin toimia lähes kaksi vuotta Pohjoisen maanpuolustusalueen huoltopäällikkönä. Siinä tehtävässä ehdin perehtyä tietyllä tavalla tulevaan tehtävääni ja ennen kaikkea siihen henkilöstöön, jonka kanssa tulevina vuosina siten tein töitä.

Vuoden 2008 alusta rykmentti sai johdettavakseen Tervolan varikon, Oulun- ja Lapin sotilasläänien entiset varastot Oulussa ja Misissä. Esikunnan väki Ouluun koottiin pääosin Oulusta ja Tervolasta. Kaikilla toimijoilla oli hieman erilaiset toimintatavat, joiden yhtenäistäminen on vaatinut työtä ja johtamisiikkeitä.

Vain vuosi ehdittiin toimia, kun vuoden 2009 alusta Tervolan varikko lakkautettiin. Korjaamot toiminta siirtyi perustetulle Millog oy:lle ja varastot sekä vartiosto liitettiin rykmentin varasto-osastoon. Tämän jälkeen varasto-osastolla oli toimipisteet Oulussa, Tervolassa ja Misissä.

Ehdittiinkin elää pari vuotta muutosten jälkeen, kunnes Haapajärven liittäminen rykmenttiin ja

puolustusvoimauudistuksen suunnittelu alkoivat. Vuoden 2013 alusta Haapajärven varikon tuotantolaitokset siirrettiin Räjähdekeskuksen alaisuuteen ja varasto sekä vartiosto liitettiin rykmenttiin. Haapajärven varasto organisoitiin varasto-osaston alaisuuteen. Samalla esikunnan alaisuuteen muodostettiin turvallisuusyksikkö, johon liitettiin Tervolan ja Haapajärven vartiostot. Näitä muutoksia on työstyetty viimeisen kahden vuoden aikana ja samalla on lakkautettu koko Pohjois-Suomen huoltorykmenttiä.

Kuluneen seitsemän vuoden aikana rykmentti on ollut monessa mukana. Kaiken toiminnan lähtökohdana on ollut rykmentin mahdollinen poikkeusolojen toiminta. Esikunta ja varasto-osasto ovat laatineet useita erilaisia poikkeusolojen suunnitelmia, joiden toimeenpanoa on harjoitettu yhteensä 42 kertausharjoituksessa ja 6 vapaaehtoisessa harjoituksessa. Rykmentin poikkeusolojen harjoittelun voimannäyttö oli vuonna

2009, jolloin Pohjoisen Maanpuolustusalueen sotaharjoitus Maanvyöry-Vyötärössä oli mukana samanaikaisesti 6 rykmentin poikkeusolojen kertausharjoitusjoukkoa. Harjoitus oli äärettömän kova ponnistus koko rykmentin henkilöstölle, mutta siitä selvitettiin kiitettävien lopputuloksien ja henkilökohtaisesti uskoni huoltojärjestelmän toimivuuteen sai lopullisen vahvistuksensa. Huoltojärjestelmämme toimii, kun reservin henkilöstövalinnat on tehty oikein ja sitä joukkoa on vahvistettu ammattisotilailla.

Seitsemän vuotta sitten, kun aloitin rykmentin komentajana, silloinen Maavoimien materiaalilaitoksen johtaja kenraalimajuri Paavo Kiljunen antoi yhdeksi tehtäväksi huolehtia asiakaspalvelujen toimimisesta. Tähän asiaan olemme kuluneiden vuosien aikana kiinnittäneet erityistä huomiota. Niin työilmapiirikyselyjen tulokset rykmentin osalta kuin ulkoiset asiakaspalautteet ovat olleet varsin korkeita, keskiarvon ollessa neljän tasolla viisiportaisella asteikolla. Esikunnan henkilöstössä on

ollut useiden erityisalojen asiantuntijoita, jotka ovat tukeneet niin alueen joukkoja kuin ylempiä esikuntia. Varasto-osaston varastojen henkilöstö on ollut monella tavalla tukemassa niin harjoitusjoukkoja kuin erilaisia joukko-osastojen materiaalsiirtoja. Kuluneiden vuosien aikana olemme kyenneet ottamaan joukko-osastoilta uskomattomia määriä materiaalia pääasiassa loppuvarastointiin.

Turvallisuusyksikön vartiostot ovat onnistuneet omassa toiminnassaan, koska suojattaviin kohteisiin ei ole kohdistunut sellaisia turvallisuuspoikkeamia, joita ei olisi kyetty hoitamaan. Muutama viimeisen vuoden aikana on jopa päästy siihen, että palohälytyksen sattuessa suojattavassa kohteessa, vartiosto pystyy aloittamaan ensisammutuksen käytössään olevalla paloautokalustolla.

Logistiikan uudelleenjärjestelyn tavoitteet

Puolustusvoimauudistuksen myötä 1. tammikuuta 2015 toimintan-

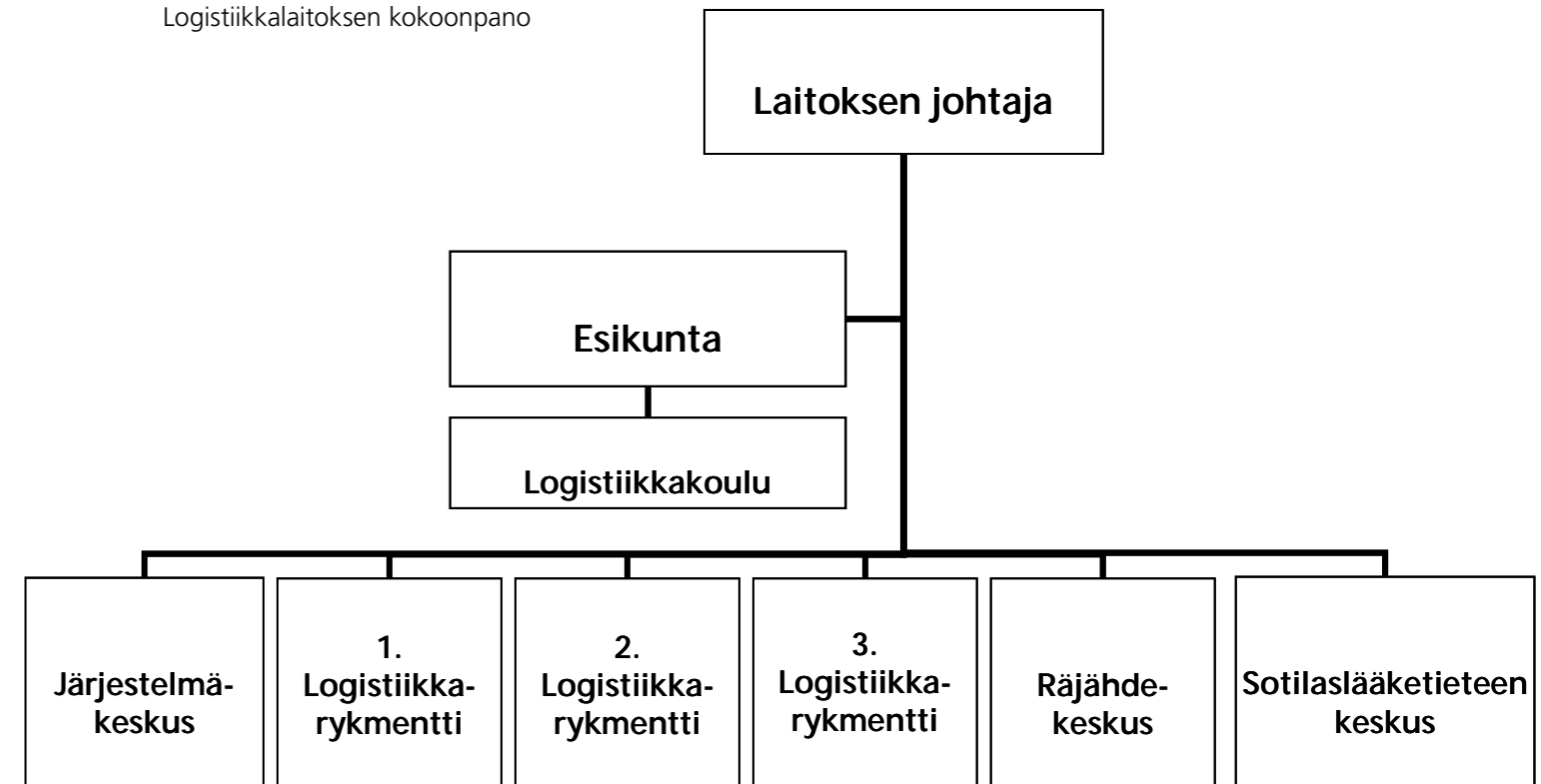
sa aloittava puolustusvoimien logistiikkalaitos toteuttaa logistiikan järjestelyt valtakunnallisesti. Uudistuksen jälkeen kaikki puolustusvoimalliset logistiikka-alan toimijat ovat yhden johtoportaan alaisuudessa. Logistiikan uudelleenjärjestelyn tavoitteena on parantaa logistiikan kustannustehokkuutta, poistaa alalla olevia päällekkäisiä toimintoja, yhtenäistää logistiikan toimintamalleja ja varmistaa poikkeusolojen toimintavalmius.

Uudistuksella varmistetaan puolustusvoimien kyky toteuttaa ydintehtävät ja luodaan edellytykset puolustaa Suomea 2020-luvulla. Laitoksen perustaminen on olennainen osa puolustusvoimauudistusta.

Logistiikkalaitoksen toimipisteitä tulee olemaan 39 paikkakunnalla. Laitoksen palvelukseen siirtyy kaikkiaan noin 2 300 työntekijää.

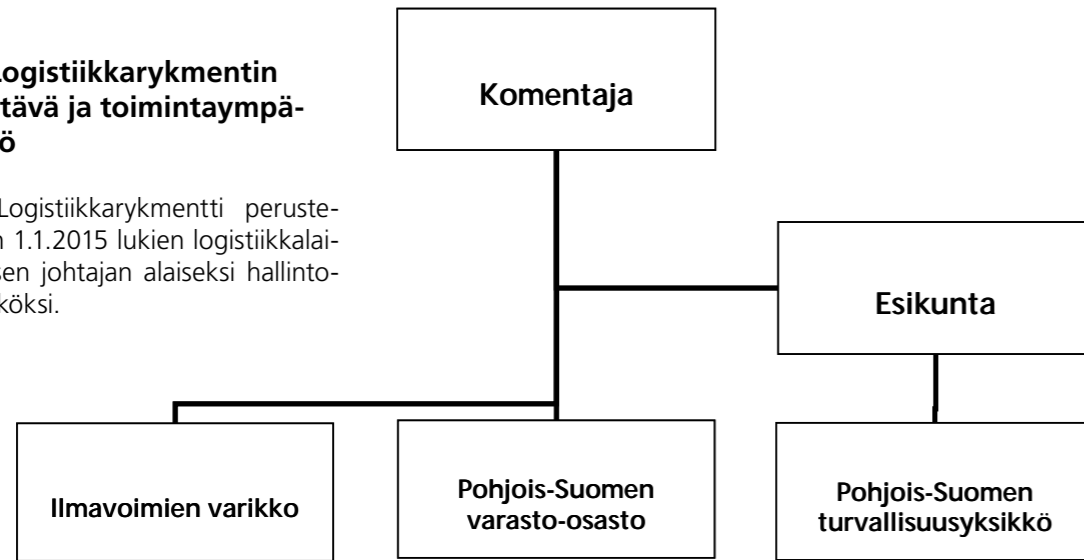

Logistiikkalaitoksen kokoonpano

3. Logistiikkarykmentin tehtävä ja toimintaympäristö

3. Logistiikkarykmentti perustetaan 1.1.2015 lukien logistiikkalaitoksen johtajan alaiseksi hallintoyksiköksi.

3. Logistiikkarykmentin kokoonpano

3. Logistiikkarykmentin tehtävänä on tukea puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen hallintoyksiköitä logistiikan järjestelyissä ja ohjata huollon järjestelyissä. Rykmentti tuottaa tiedustelun ja ilmavoimien materiaalin täydennys- ja kunnossapitopalveluita sekä varastoi sotavarustusta.

Rykmentin tukemistavastuulle on suunniteltu 11 tuettavaa hallintoyksikköä; Sodankylästä Jyväskylään. Käytännössä rykmentti tulee tekemään työtä koko valtakunnan alueella.

Järjestelmien kunnossapidossa tapahtuu suuri muutos. Laitoksen osana järjestelmäkeskus ottaa järjestelmävastuun järjestelmien kunnossapidosta ohjaten puolustusvoimien omia kunnossapitoyksiköitä ja kumppaneita sekä muita palveluntuottajia. Ilmavoimien varikko rykmentin osana osallistuu vahvasti tiedustelun ja ilmavoimien tvj-järjestelmien kunnossapitoon järjestelmäkeskuksen ohjauksessa.

Rykmentin eteläisimmän ja pohjoisimman toimipisteen välimatka on tietä pitkin noin 760 kilometriä. Misin varasto pohjoisimpana ja Vuoksessa toimivat osat eteläisimpinä. Suuri välimatka tuo erityispiirteensä toiminnalle ja sen johtamiselle. Onneksi viime vuosien aikana tekniikka on tullut avuksi ja edelleen valmiudet yhteydenpidolle kehittyvät. Mutta edelleen

on totta, että mikään ei korvaa kasvokkain tapaamista.

Rykmentin tämän hetkinen suunniteltu työntekijämäärä on 266 henkilöä. Tikkakoskella tulee palvelemaan noin 140 henkilöä, Tampereella noin 55, Haapajärvellä 40, Tervolassa 19, Misissä 7 ja Oulussa 4. Henkilöstöryhmittäin tarkasteltaessa työntekijöistä puolet on siviileitä ja puolet sotilaita.

Rykmentin tulevassa toiminnassa yhdistyy kaksi vahvaa osaamisaluetta; maavoimien Pohjois-

Suomen logistiikan osaaminen sekä ilmavoimien että tiedustelun logistiikan osaaminen. Näitä vahvuuksia on edelleen vaalittava ja vahvistettava.

Kiitan Jääkäriprikaatin henkilöstöä erinomaisesta yhteistoiminnasta kuluneiden huollollisten vuosien aikana. Pitäkää lippu korkealla ja olkaa vaativia asiakkaita tulevalle logistiikkalaitokselle ja ennen kaikkea kehittäkää yhdessä toimiva huoltojärjestelmä - tästä on hyvä jatkaa!

Toivotan kaikille Etupyörän lukioloille rentouttavaa kesää ja Jääkäriprikaatin henkilöstölle voimaa uuden toimintamallin rakentamisessa!

Pohjois-Suomen huoltorykmentin komentaja
Everstiluutnantti Pasi Virta

Logistiikkarykmentin toimipisteet

Puolustusvoimauudistus Jääkäriprikaatissa

Puolustusvoimauudistus Jääkäriprikaatissa etenee suunnitellusti. Vuoden 2013 syksyllä ja alkuvuodesta 2014 laadittiin suunnitelmat uudistuksen toteuttamiseksi. Suunnitelmien toimeenpano on yksi Jääkäriprikaatin loppuvuoden tärkeimmistä tehtävistä varusmieskoulutuksen lisäksi.

Vuodesta 2015 lähtien Jääkäriprikaatin tehtävät ovat nykyistä laajempia. Jääkäriprikaatin päätehtävä on tuottaa maavoimien alueellisia joukkoja, ilmatorjuntajoukkoja sekä ilmavoimien ja rajavartiolaitoksen joukkoja.

Joukko-osasto toimii jatkossa kahdella eri paikkakunnalla, Sodankylässä ja Rovaniemellä, mikä aiheuttaa omat erityispiirteensä kaikelle toiminnalle jatkossa. Jääkäriprikaatin kokoonpano

1.1.2015 on esitetty kuvassa 1. Jääkäriprikaatin komentajan ja apulaiskomentajan virkapaikka on Sodankylä.

Jääkäriprikaatin esikunta sijaitsee Sodankylässä, Lapin aluetoimisto ja Lapin sotilassoittokunta Rovaniemellä.

Lapin jääkäripataljoona Sodankylässä joukkotuottaa joukkoja kuudessa perusyksikössä.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo Rovaniemellä tuottaa joukkoja kolmessa perusyksikössä (ml. Ilmavoimien joukkoja).

Lapin aluetoimisto Rovaniemellä vastaa asevelvollisuusasioiden toteuttamisesta koko Lapin maakunnan alueella.

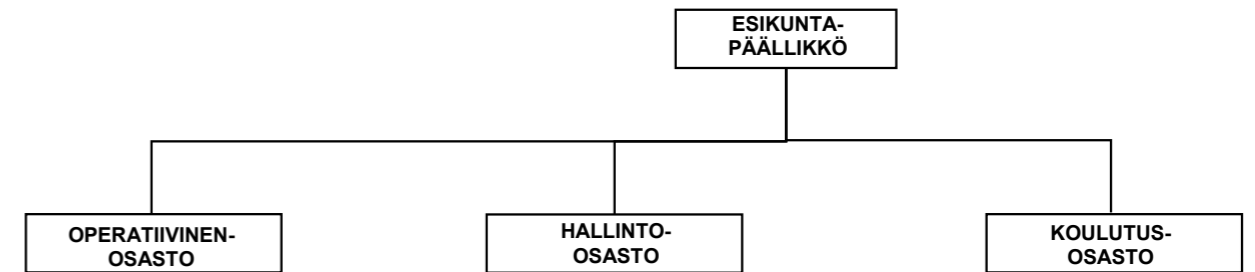
Lapin sotilassoittokunta Rovaniemellä vastaa soittotoiminnasta

pääasiassa Lapin, Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun alueella.

Jääkäriprikaatin on siirtymässä vuoden 2015 syksyyn mennessä uutta henkilöstöä lähes 50. Nykyään olemassa olevat 105 palvelusuhdeasuntoa eivät riitä kattamaan tulevaa tarvetta. Tästä johtuen Pääesikunta ja Kruunuasunnot Oy allekirjoittivat marraskuussa 2013 sopimuksen, jonka mukaisesti Sodankylään rakennetaan neljä uutta rivitaloa. Rakennustyöt käynnistyivät toukokuussa ja ainakin kaksi ensimmäistä rivitaloa valmistuvat vuoden loppuun mennessä.

Uudistuksen myötä perusrantamista varuskunnassa on tapahtunut jo viime vuodesta lähtien. Prikaatin esikunnan nykyisiä tiloja on perusparannettu ja raken-

JÄÄKÄRIPRIKAATIN ESIKUNNAN KOKOONPANO 1.1.2015 LUKIEN

nettu uusia toimistoja, koulutusrakennukseen rakennetaan prikaatin esikunnan käyttöön kaksi avokonttoria, testitila rakennetaan Siilashalliin, johtamisjärjestelmätilat ja panssaritorjunta simulaattoritilat on rakennettu valmiiksi sekä kasarmien ilmanvaihtojärjestelmiä uusitaan. Uudistukseen liittyvä uuden materiaalin saaminen Jääkäriprikaatiin tulee myös aiheuttamaan lisätarvetta varastointijärjestelyihin.

Jääkäriprikaati tulee saamaan vastuulleen osan nykyisen Pohjois-Suomen sotilasläänin esikunnan tehtävistä. Näitä ovat mm. viranomaisyhteistyö ja sotilaallisen puolustuksen suunnittelu. Tehtävien laajenemisen myötä Jääkäriprikaatin esikunnan organisaatio muuttuu ja henkilöstömäärä kasvaa.

Jääkäriprikaatin esikunnan kokoonpano 1.1.2015 on esitetty kuvassa 2. Jääkäriprikaatin esikunta hoitaa paikallisena sotilas- ja hallintoviranomaisena sille kuuluvat sotilaalliset ja hallinnolliset tehtävät. Esikunta tukee komentajaa hänen johtamistoiminnassaan. Operatiivinen osasto vastaa sotilaallisen maanpuolustuksen suunnittelusta, hallinto-osasto vastaa henkilöstö- ja huolto asioista sekä koulutusosasto varusmies- ja reserviläiskoulutuksen suunnittelusta.

Loppuvuosi toimeenpannaan laadittuja suunnitelmia. Lisäksi prikaatin esikunta laatii työjärjestykset, esikuntaohjeen, yhteistoimintasopimuksia ja päivittää prikaatin normeja vastaamaan 1.1.2015 vaa-

timuksia. Henkilöstön loput tehtävään määräämiset on tarkoitus toteuttaa 30.9.2014 mennessä, kuitenkin ennen 1.1.2015. Prosessityö kulkee rinnan tämän kokonaisuuden kanssa. Tiedottaminen uudistuksen vaiheesta on toteutettu esikuntapäällikön noin kerran kuussa lähettämällä sisäisellä tiedotteella, jossa on kerrottu mitä kuukauden aikana on uudistuksen tiimoilta tapahtunut. Lisäksi komentajan katsoyksissa ja esikuntainfossa on käsitelty uudistusta.

Yhteistyö Lapin ilmatorjuntarykmentin kanssa on ollut avointa, saumatonta ja sujuvaa. Työskentely suunnitteluvaiheessa on toteutettu esikuntapäälliköiden johtamana työryhmissä. Uudistuksen loppuun saattamisessa toimitaan saman toimintamallin mukaisesti.

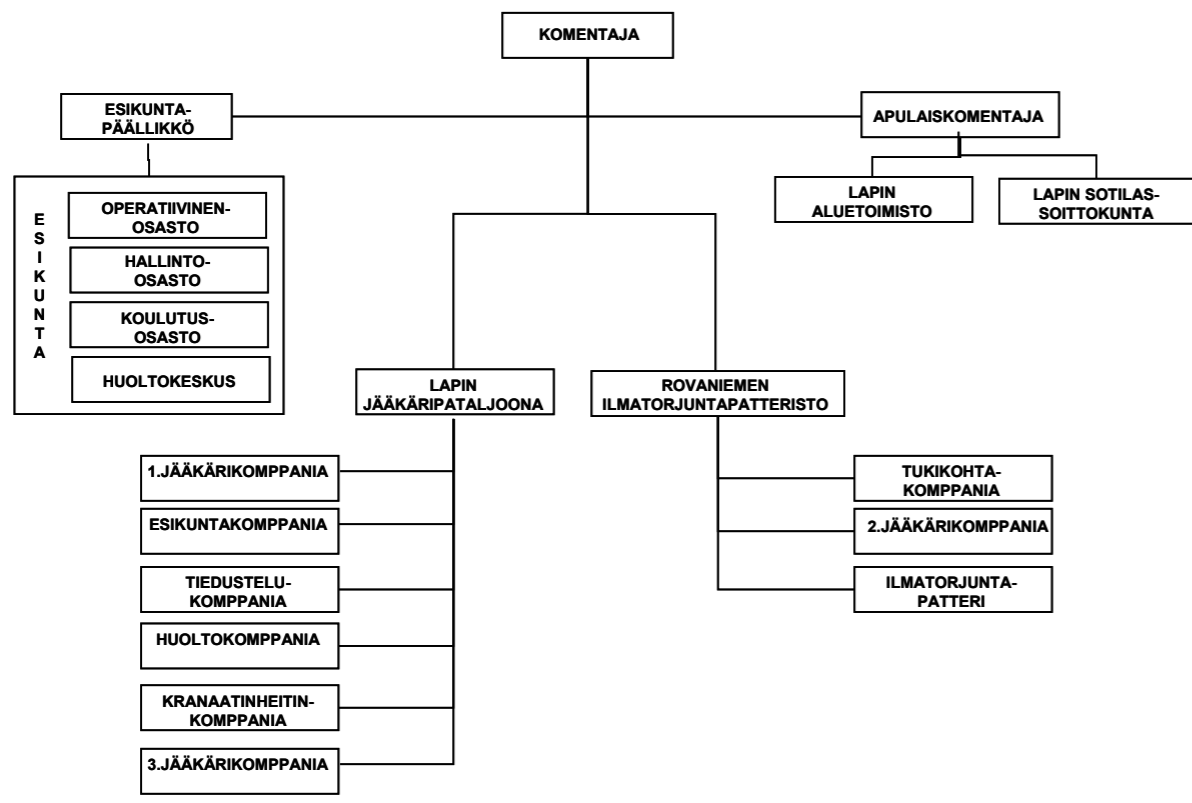
Puolustusvoimauudistus vaikuttaa meihin jokaiseen tavalla tai toisella. Avoimin mielin eteenpäin ja esimiehille Nalle Puh'n sanoin

”Ja sitä varten johtaja on”,
sanoi Puh

”Sitäkö varten,
että pääsisit ulos
ahtaista paikoista
kun olet syönyt liikaa?”
kysyi Ihaa.

”Ei” sanoi Puh.
”Sitä varten,
että kaikki saataisiin
vetämään yhtä köyttä
tavoitteen saavuttamiseksi.”

JÄÄKÄRIPRIKAATIN KOKOONPANO 1.1.2015 LUKIEN

Palkittuja varusmiehiä

Myönnetyt Lapin Jääkäriristit

17.3.2014

Korpraali Pekka Tapani Eskola

7.6.2014

Upseerikokelas Vili Henrik Oskari Vaaranmaa

Upseerikokelas Mikael Matias Petäjäjärvi

Jääkäri Samuli Petteri Niemelä

Jääkäri Teemu Juhani Jokiluoto

Upseerikokelas Sakari Jaakko Johannes Rautalin

Upseerikokelas Jonne Sakari Maijanen

Jääkäri Matias Pekka Yrjänä Huttunen

Upseerikokelas Samu Rasmus Huhta

Korpraali Joonas Elmo Elias Filppula

Upseerikokelas Aleksii Ilmari Harmoninen

Jääkäri Mikko Aapo Juhani Hurtig

Kotiuttamisjuhlassa Sotilaskodissa 18.3.2014 palkittiin seuraavat ansi- oituneet varusmiehet:

Jääkärirykmentin puukko, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Korpraali Eskola Pekka Tapani,
Sissirykmentti

Jääkärirykmentin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina Jääkärirykmentissä:

Korpraali Eskola Tapio Petteri,
Sissirykmentti

Jääkärirykmentin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä Jääkärirykmentissä:

Jääkäri Kärkkäinen Miika Matias,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:

Jääkäri Mattila Pasi Olavi,
Sissirykmentti

Korpraali Marjanen Taavi Pellervo,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:

Jääkäri Kinnunen Elia Oskari,
Sissirykmentti

Korpraali Kempainen Juuso Verner,
Huolto- ja kuljetuskomppania

Kotiuttamisjuhlassa Sodankylän varuskunnassa Joutselän patsaalla 18.6.2014 palkittiin seuraavat ansiokituneet varusmiehet:

Jalkaväen mitali, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Upseerikokelas Snellman Erno Antero, 3. Jääkärirykmentti
Kersantti Stoor Tuomas Taneli, 1. Jääkärirykmentti

Reserviupseerien mitali, kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Upseerikokelas Rautalin Sakari Jaakko Johannes, Tukirykmentti

Lapin Reserviläispiirien mitali ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Kersantti Palatsi Juho Elias, Sissirykmentti

Maanpuolustuksen kannatussäätiön stipendi, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Korpraali Niemelä Antti Tapani, 1. Jääkärirykmentti

Jääkärirykmentin kunniakirja ja puukko taitavasta ja kolarittomasta moottoriajoneuvon kuljettamisesta varusmiesaikana:

Jääkäri Tuohino Toni Olavi, Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkärirykmentin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana Jääkärirykmentissä:

Jääkäri Knuuti Sami Jussi Matias, Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkärirykmentin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Lapin jääkärirykmentissä:

Jääkäri Määttä Henri Juho Arvi, Tukirykmentti

Jääkärirykmentin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Pohjan jääkärirykmentissä:

Jääkäri Nikula Roope Pauli Mikael, Sissirykmentti

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:

Upseerikokelas Hintsala Tomi Petteri, 3. Jääkärirykmentti
Korpraali Hand Lasse Timo, Huolto- ja kuljetuskomppania
Korpraali Heikkala Markus Kristian, Sissirykmentti
Korpraali Siivola Artturi Ville Aukusti, Tukirykmentti
Jääkäri Ahola Aki Antero, 1. Jääkärirykmentti

Jääkärirykmentin Killan luovuttama "Puolesta Maan" -veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 347 vrk palvellelle

Alikersantti Pokka Sampo Veli Aleksii, Huolto- ja kuljetuskomppania

Jääkärirykmentin Killan luovuttama "Puolesta Maan" -veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 165 vrk palvellelle

Jääkäri Pekkala Paulus Aatu Juhani, 1. Jääkärirykmentti

Itsenäisyyden puolesta - kirja ja (Jääkärin testamentti) ansiokkaasta palveluksesta Jääkärirykmentissä:

Jääkäri Juntunen Janne Aukusti, 1. Jääkärirykmentti

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle

Upseerikokelas Frondelius Taneli Aleksii, 1. Jääkärirykmentti
Upseerikokelas Koçol Ali Mikael, 1. Jääkärirykmentti
Upseerikokelas Majanen Jonne Sakari, Tukirykmentti
Upseerikokelas Rantala Teemu Antti Tapani, 3. Jääkärirykmentti
Alikersantti Paananen Jarkko Julius Gabriel, Huolto- ja kuljetuskomppania
Jääkäri Ylimäki Riku Esa Matias, Sissirykmentti

Pohjan Prikaatin Killan stipendi erittäin ansiokkaasta palveluksesta Pohjan jääkärirykmentissä:

Upseerikokelas Pesio Jarmo Juhani, Sissirykmentti

Leijona Catering Oy:n stipendi hyvästä palveluksesta sotilaskeittäjänä

Korpraali Hand Lasse Timo, Huolto- ja kuljetuskomppania

Ulla Mustakallio -rahaston stipendi hyvää sotilaskuntoa osoittaneelle 165 vuorokautta palvellelle

Jääkäri Jussila Ville Voitto Henrik, 1. Jääkärirykmentti

Henkilöstössä tapahtuu

4.6.2014 myönnetyt ansiomerkit, ansioristit ja ansiomitalit

Valtion virka-ansiomerkki

Teknikkokapteeni Pertti Viitanen
Luutnantti evp Mika Nikula
Luutnantti evp Kari Pikkupirtti

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan ritarimerkki

Everstiluutnantti Jari Osmonen

Suomen Leijonan I luokan ritarimerkki

Majuri Pekka Rankinen

Suomen Leijonan ritarimerkki

Kapteeni Tapio Hoppula
Kapteeni Pekka Kustula
Kapteeni Markku Pulju

Sotilasansiomitali

Kapteeni evp Markku Hautaniemi
Arkistosihiteeri Saini Leskinen

Suomen Valkoisen ruusun ansioristi

Yliluutnantti Markus Kettunen
Yliluutnantti Jarmo Salmi

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein

Varastomestari Jarmo Alatalo

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali

Taloussihteeri Nina Hallin
Varastonhoitaja Timo Luusua

Suomen Valkoisen Ruusun mitali

Varastonhoitaja Tommi Kitunen
Varastonhoitaja Outi Nasi

4.6.2014 ylennykset ja palvelusarvot

Ylennykset

Kapteeniksi yliluutnantti Juha-Mikael Aikio
Kapteeniksi yliluutnantti Tapio Lintula
Kapteeniksi yliluutnantti Vesa Riipi
Kapteeniksi yliluutnantti Matti Tanninen
Kapteeniksi yliluutnantti Juha Väliäho
Yliluutnantiksi luutnantti Jukka Martikainen
Ylikersantiksi kersantti Mika-Matti Aho

Ylennykset reservin sotilasarvossa

Sotilasmestariksi ylivääpeli Petri Tuomisto
Vääpeliksi ylikersantti Saku Aikio
Ylikersantiksi ylikersantti Markku Aho
Kersantiksi kersantti Kalle Sirviö
Alikersantiksi kersantti Seppo Melamies
Korpraaliksi varastonhoitaja Yrjö Piekkari
Korpraaliksi varastonhoitaja Mika Seppälä

Annetut palvelusarvot

Vääpeliksi ylikersantti Saku Aikio
Vääpeliksi ylikersantti Markku Aho
Ylikersantiksi kersantti Kalle Sirviö
Ylikersantiksi kersantti Seppo Melamies
Ylikersantiksi kersantti Mika-Matti Aho

Virkaan nimitykset

Määräaikaiseen nuoremman upseerin virkaan

27.1.2015-26.1.2020
Luutnantti Hannu-Pekka Uutela

27.1.-31.12.2015
Yliluutnantti Arto Harjuniemi
Yliluutnantti Henrik Rundgren

Määräaikaiseen aliupseerin virkaan

24.12.2013-31.12.2014
Kersantti Alekski Strand kuljetusaliupseeriksi

9.4.-31.12.2014
Kersantti Teemu Kustula varastoaliupseeriksi

Edelleen määräaikaiseen aliupseerin virkaan

2.3.-1.9.2014
Kersantti Kalle Onnela kouluttajaksi

1.4.-30.9.2014
Kersantti Markus Tauriainen kouluttajaksi

Määräaikaiseen virkasuhteeseen sopimus-sotilaaksi

7.1.-6.7.2014
Kersantti Iida Vaara kouluttajaksi
Kersantti Kimmo Kaarela kouluttajaksi

27.1.-26.7.2014
Jääkäri Sami Leskisenoja erikoisajoneuvon kuljettajaksi

17.2.-16.8.2014
Alikersantti Antti Moilanen kouluttajaksi
Kersantti Antti Marjala kouluttajaksi

24.2.-23.8.2014
Vänrikki Niko Sarja kouluttajaksi
Kersantti Teemu Räisänen kouluttajaksi

5.5.-4.12.2014
Kersantti Jesse Typpö kouluttajaksi

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.5.2014-9.12.2015
Kersantti Tuomas Nousiainen Lapin ilmatorjuntarykmentistä

1.7.2014
Ylikersantti Tanja Timonen Pioneerirykmentistä

1.8.2014
Ylikersantti Petri Turunen Itä-Suomen sotilasläänin esikunnasta

1.9.2014
Everstiluutnantti Jarmo Korpela Pohjois-Suomen sotilasläänin esikunnasta

Majuri Pekka Palatsi Pohjois-Suomen huoltorykmentistä

Majuri Arto Nurkkala Pohjois-Suomen sotilasläänin esikunnasta

Kapteeni Vesa Lumme Pohjois-Suomen sotilasläänin esikunnasta

Reserviin ja eläkkeelle

1.8.2014
Teknikkokapteeni Pertti Viitanen

1.9.2014
Majuri Mika Aikio

1.1.2015
Varastonhoitaja Jukka Aikio

Myönnetyt aloitepalkinnot

13.12.2013
Ylikersantti Kari Hoppula: "Lämmitinelementti ajo-neuvopistokkeeseen"

12.3.2014
Ylikersantti Tatu Leppänen: "Kantolaite arktiseen toimintaympäristöön" ja "Moottorikelkkojen parkkipaikan merkintä"

2.6.2014
Ylikersantti Tatu Leppänen: "Säilytystaskut M05 pakkastakkiin kenttäpullolle ja vaatteille"
Ylikersantti Hannu Peltoniemi: "Universal- lumitassu etutuellisille aseille"

Pohjan Jääkäripataljoonan Vuoden kouluttaja 2013 -stipendit

Ylikersantti Kai Leinonen
Ylikersantti Jussi Saikkonen

Pohjois-Suomen sotilasläänin varusmieskouluttajaksi vuonna 2013 on valittu ylikersantti Tuomas Poikela

Uusia jääkäriprikaatilaaisia

Everstiluutnantti Jarmo Korpela

Everstiluutnantti Jarmo Korpela on tulossa hyvillä mielin kotikylään töihin.

Syntymäpaikka Sodankylä, avoliitossa.
Työhistoria lyhyesti: eri tehtävissä Pohjan prikaatissa, Maanpuolustuskorkeakoululla, Etelä-Suomen sotilasläänin esikunnassa operatiivisella osastolla, Maavoimien esikunnassa henkilöstö-osastolla koulutussektorilla ja Pohjois-Suomen sotilasläänin esikunnassa operatiivisella osastolla. Tuleva tehtävä Jääkäriprikaatin operatiivisella osastolla erityistehtävässä 1.9.2014 lukien ja apulaisosastopäällikkönä 1.1.2015 lukien.
Harrastukset: darts ja musiikki (kitara).

Majuri Pekka Palatsi

Majuri Pekka Palatsille siirto Sodankylään on mieluinen.

Syntymäpaikka Oulu, naimisissa, kolme lasta.
Työhistoria lyhyesti: eri tehtävissä Kymen ilmatorjuntarykmentissä, Reserviupseerikoulun operatiivisella osastolla, Kymen ilmatorjuntarykmentissä, Reserviupseerikoululla, Pohjoisen maanpuolustusalueen huolto-osastolla, Pohjois-Suomen huoltorykmentissä.
Tuleva tehtävä Jääkäriprikaatin huoltopäällikkö.
Harrastukset: liikunta, koiran kanssa ulkoilu, sulkapallo, musiikki.

Ylikersantti Petri Turunen

Ylikersantti Petri Turunen muutti Sodankylään 16 vuotiaan poikansa kanssa hyvin mielin, koska molempien harrastukset onnistuvat täällä varmasti paremmin kuin etelässä.

Syntymäpaikka Lahti, naimaton, kaksi lasta.
Työhistoria: 1996 varusmiespalvelus Porin prikaati, 1997-2004 Yksityisellä turvallisuusalalla eri tehtävissä (vartija, järjestyksenvalvoja, kouluttaja), 2004-2010 Vartiomies Uudenkylän aluevarasto Hämeen sotilasläänin esikunta / Länsi-Suomen huoltorykmentti, 2011-2014 Tilannevalvonta aliupseeri, Itä-Suomen sotilasläänin esikunta operaatiokeskus, 2014- Sotilaspoliisialiupseeri, Jääkäriprikaati.
Harrastukset: metsästyks, kalastus, ampuminen, laskeilu ja kahden metsästyskoiran ulkoiluttaminen.

"Arktinen osaaminen puuttuu, mutta toivottavasti laaja kokemus eri turvallisuusalan tehtävistä korvaa sen."

Pohjan jääkäripataljoonan viimeinen perinnepäivä

Jääkäriprikaatiin joukkoyksikkönä 1.10.1998 alkaen kuulunut Pohjan jääkäripataljoona vietti viimeistä perinnepäiväänsä Sodankylässä 14.2.2014 pataljoonan komentajan everstiluutnantti Jukka Kotilehdon johdolla.

Puolustusvoimauudistuksessa Pohjan jääkäripataljoona lakkautetaan 31.12.2014 ja siihen kuuluneet Sissikomppania ja 3.Jääkärikomppania yhdistetään 1.1.2015 alkaen Lapin jääkäripataljoonaan.

Ohimarssia vastaanottivat Pohjan jääkäripataljoonan komentajan kanssa sotaveteraanit Armas Ilvo Simosta ja Arvo Ylitalo Sodankylästä.

Perinnepäivän tilaisuuksia kunnoittivat läsnäolollaan viisi everstiluutnantti Kotilehto aiempaa Pohjan jääkäripataljoonan komentajaa: everstiluutnantti Hans-Adolf Ehrnrooth, majuri Mika Aikio, eversti Asko Muhonen, everstiluutnantti Jari Haataja ja everstiluutnantti Jari Osmonen.

Perinnepäivän juhlallisuudet toteutettiin perinteisin menoin varuskunnassa:
- paraatikatselmus ja ohimarssi Joutselän patsaalla
- juhlalounas klo 11.30 varuskuntaravintola Tähdessä
- iltajuhla pataljoonan henkilökunnalle ja kutsuvieraille.

Huolimatta siitä, että perinnepäivä oli laatuun viimeinen, tunnelma päivän tilaisuuksissa oli lämmin ja tulevaisuuteen uskova. Vaikka Pohjan jääkäripataljoona lakkaa, niin joukon vaalimat perinteet säilyvät ja Pohjan Prikaatin ansiokkaalle kiltatyölle löytyy pohjaa Jääkäriprikaatissa jatkossakin.

Vuoden kouluttajina 2013 palkittiin ylikersantti Kai Leinonen/3.Jääkärikomppania ja ylikersantti Jussi Saikkonen/Sissikomppania

Lapin jääkäripataljoonan 93. perinnepäivä

Lapin jääkäripataljoonan perin-
teet juontavat vuoteen 1921
ja Karjalan kannakselle, Teri-
joelle. Samalla seudulla vuonna
1555 käydyn maineikkaan Joutse-
län taistelun taistelupäivä 11. maa-
liskuuta on edelleen Lapin jääkäri-
pataljoonan perinnepäivä.

2.8.2014 tulee kuluneeksi 50
vuotta siitä, kun Pohjanmaan Jää-
käripataljoona siirtyi Vaasasta So-
dankylään ja sai vuonna 1966 ni-
meksi Lapin jääkäripataljoona. Pa-
talojan 93. perinnepäivää vie-
tettiin 14.3.2014 teemalla ” Lapin
jääkäripataljoona 50 vuotta So-
dankylässä”.

Ottaessani vastaan Lapin jää-
käripataljoonan komentajan teh-
tävät 1.1.2013 olin jo päättänyt,
että vuoden 2014 perinnepäivää
juhlistetaan samaan tapaan, kuin
se oli jäänyt mieleeni vanhempieni
vanhoista valokuvista 1970-luvul-
ta. Samalla halusin tarjota Lapin
jääkäripataljoonassa ja sitä edel-
täneissä joukko-osastoissa vuosi-
en varrella palvelulle henkilöille
tilaisuuden tavata toisiaan ja patal-
joonan nykyistä henkilöstöä sekä
muistella menneitä aikoja. Meil-
le nuoremmille päivän tilaisuudet
olisivat mahdollisuus kokea jotain
uutta sekä jatkaa tätä hienoa pe-
rinnettä, jota Lapin jääkäripatal-
joona ja sen henkilöstö edustavat.

Perinnepäivän tilaisuudet alkoi-
vat aamuauringon ensisäteiden sii-
vittämänä laskemalla seppeleet
sankarivainajien ja vapaussodan
päättymisen muistomerkeille Kir-
konkylän vanhalla hautausmaala.
Lippujoukkuetta komensi luut-
nantti Jarkko Vienola Tukikom-
-

paniasta. Sepeleenlaskua oli seu-
raamassa aimo joukko aamunvirk-
kuja Jääkäriprikaatin killan jäseniä
sekä entisiä Lapin jääkäripataljo-
nalaisia.

Paraatikatselmus ja ohimarssi
suoritettiin varuskunnassa Joutse-
län taistelun muistomerkillä lappi-
laisen oikukkaassa säässä. Aamu-
nen aurinko oli jäänyt toiseksi tai-
telussa lumihuutaleita tuprutavaa
harmaata pilvikerrosta vastaan.
Paraatijoukkoja komensi Lapin jää-
käripataljoonan pataloonaupseeri
majuri Juha Korvanen. Paraatikat-
selmuksessa kenttähartauden toi-
mitti kenttävastaväki (evp) Kari Paavi-
lainen. Vastavalmistuneena pappi-
na Kari otti aikoinaan vastaan so-
tilaspastorin tehtävät Ilpo Sirkalta
maaliskuussa vuonna 1973 ja toi-
mi pataloonan pappina seuraavat
seitsemän vuotta.

Kenttähartauden toimitti kent-
tävastaväki Kari Paavilainen.

Pekka J Heikkilä, Saija Halonen, Ilk-
ka Halonen, Marja Turpeinen-Aikio,
Hannu Aikio, Jukka Valkeajarvi, Riit-
ta Karvinen.

Seppelipartio Paavo Palola, upseerikokelas Sakari Rautalin sekä everstiluutnantti Oula Asteljoki.

Paraatikatselmus

Katselmuksen päätteeksi kun-
nioitettiin pataloonan riveissä
taistelleita sotureita laskemalla
seppeleet Joutselan taistelun se-
kä Jänkäjääkarien muistomerkeil-
le. Ohimarssiin osallistui pitkistä
aikaa jalan marssivien joukkojen
lisäksi myös pataloonan koulu-
tuskäytössä olevista ajoneuvoista
muodostettu moottoroitu osasto.

Ohimarssin vastaanottivat seurasani kenraaliluutnantti Ilkka Halonen sekä JP1:n veteraanit Paavo Palola ja Erkki J Ruokoja.

Perinnepäivän juhlahouaal-
la LC ravintola Tähdessä esiintyi
Jääkärikuoro Lapin sotilassoitto-
kunnan säestämänä. Tilaisuudes-
sa kuultiin ensimmäisen kerran So-
dankyläläisen säveltäjän Jouko Te-
koniemen ja sanoittajan Arvo Yli-
talon kappale Laulu lapin maalle,
kuorolle ja sotilassoittokunnalle

Kenraaliluutnantti Ilkka Halonen.

sovitettuna. Erinomai-
sen yksityiskohtaisen ja luonteikkaan juhla-
puheen piti Lapin jää-
käripataljoonan pa-
taloonaupseerinakin
toiminut kenraaliluut-
nantti Ilkka Halonen.

Juhlahouaalalla pal-
kittiin sekä henkilökun-
taa että varusmiehiä
ansiokkaasta palveluk-
sesta Lapin jääkäripa-
taloonassa.

Vuoden kärkiyksikön palkin-
to luovutettiin Tukikomppanille.
Sodankylän kunnan edustajina ti-
laisuudessa olivat kunnanvaltuus-
ton puheenjohtaja Elsi Poikela se-
kä kunnanhallituksen puheenjoh-
taja Pekka Tuomivaara puolisoineen.
Iltajuhlassa kuntaa edusti
kunnanjohtaja Viljo Pesonen puolisoineen.

Lapin jääkäripataljoonan pienoislipun saajat luutnantti (evp) Kari Pikkupirtti ja luutnantti (evp) Mika Nikula.

Juhlahouanaan kutsuvieraita, taustalla Jääkärikuoro sekä Lapin sotilassoittokunta.

Jalan marssiva osasto majuri Juha Korvasen johdolla.

Ohimarssin moottoroitua osastoa, panssarintorjuntaohjus m-83

Vuoden kärkiyksikön palkinto yksikön päällikkö kapteeni Mikko Koskimaa, vuoden kouluttaja luutnantti Janne Juusola, kouluttajastipendit luutnantti Jarkko Vienola, ylikersantti Lassi-Pekka Ollikainen, kouluttajapuukko kapteeni Tapio Hoppula, ylikersantti Roni Törmänen.

Sepeleen lasku Joutselan taistelun muistomerkeille.

Kunnanjohtaja Viljo Pesonen ja puoliso Hanna-Leena Talvensari, Tarmo Toivanen ja Valtteri Saad, taustalla Maritta Aikio.

Jalkaväen malja ensin pataljoonalle, toinen itsellemme

Iltajuhla järjestettiin perinteitä kunnioittaen Varuskuntakerholla. Päivän juhlallisuuksien pääjärjestelijä yliluutnantti Riku Illikainen yhdessä Lapin Gourmet kokkien Maritta ja Asko Aikion sekä muun apujoukon kanssa olivat kattaneet Upseerikerhon puolelle pöydät koreasti kampa-asetelmaan, pöytäkarttoineen päivineen - kuten ennen oli tapana. Jalkaväen tarkastaja eversti Jukka Valkeajärvi kunnioitti läsnäolollaan myös perinnepäivän iltajuhlaa ja hänen luvallaan saimme myös käyttööme Jalkaväen maljan reseptin alkumaljaa varten.

Iltajuhlassa vallitsi alusta asti lämmin tunnelma ja iloinen puheen sorina täytti tuon perinteikkään ja itselleni muistorikkaan kerhorakennuksen viimeistä sopukkaa myöten. Erinomaisen paikal-

lisista antimista loihdittu kolmen ruokalajin illallisen ja useiden mieleen painuvien puheiden jälkeen siirryimme vapaampaan seurusteluun ja illanviettoon paikallisen tanssiorkesterin säestyksellä. Taisivatpa muutamat rohkaista mielensä myös karaoken parissa kerhon alakerrassa, vanhan biljardihuoneen tiloissa.

Sekä juhlalounaalla että iltajuhlassa osanottajia oli yli sata henkilöä. Kiitos, että vastasitte kutsuun, kiitos, että tulitte. Ihmiset tekevät juhlan, Te teitte siitä erityisen mieleen painuvan. Toivotan kaikille Etupyörän lukijoille erittäin hyvää loppuvuotta 2014.

Lapin jääkäripataljoonan komentaja Everstiluutnantti Oula Asteljoki

Aino Välimaa, Erkki J Ruokojä, Pekka J Heikkilä

Iltajuhlan kutsuvieraita

Kättelyvuoroa odottamassa Eeva-Liisa Talosela, Liisa Asteljoki ja Kari Paavilainen.

Kari ja Maija Paavilainen

Lapin jääkäripataljoonan komentaja ja puoliso Kirsi Asteljoki.

Lapin Jääkäripataljoonan komentajan puhe paraatikatselemissa

Kunnioitetut sotiemme veteraanit, Herra kenraali, arvoiset kutsuvieraat - sotilaat.

Olemme tänään kokoontuneet juhlistamaan Lapin jääkäripataljoonan 93. perinnepäivää. Pataljoonan virallinen juhlapäivä oli tämän viikon tiistaina, 11. päivä maaliskuuta, maineikkaan - vuonna 1555 käydyin Joutselän taistelun taistelupäivän mukaisesti. Tuolloin Juho Maununpojan noin 550 miehen joukko saavutti ehkä sotahistoriamme voiton ylivoimaista vihollista vastaan. Joutselän taistelun yli neljän ja puolen vuosisadan takaiset tapahtumat osoittavat, ettei menestys taistelussa riipu niinkään joukon lukumäärästä ja aseistuksesta kuin sen hengestä ja olosuhteisiin soveltuvasta taistelutavasta.

Sodankylän varuskunnan rakennustyöt aloitettiin vuonna 1958. Viisi vuotta kestäneen rakennusvaiheen jälkeen oli Pohjanmaan jääkäripataljoonan uusi kasarmialue Sodankylässä valmis vastaanottamaan ensimmäiset vakinaiset asukkaansa keuhällä 1964. Tätä ennen oli kolmena kesänä ollut noin komppanian vahvuinen osasto vartiotehtävissä ja uusiin olosuhteisiin tutustumassa. Pataljoonan pääosan tuloa valmistelemaan määrättiin 3. Jääkärikomppania 1. Divisioonnan sotaharjoituksen päätteeksi. Rovaniemellä pidetyn valtakunnallisen paraatin jälkeen siirtyi 4.6. kolmisenkymmentä miestä ltn J Åkermanin johdolla Sodankylään. Samaan aikaan marssivat pataljoonan hevoset väp J Kallioniemen komennossa suoraan sotaharjoitusalueelta Pelkosenniemen kautta uusille karuille laiturille.

Pohjanmaan Jääkäripataljoona saapui 2.8.1964 pyöriellen Vaasasta Sodankylään. Tulevan kotipitäjän asukkaat olivat molemmin puolin tietä kunniakujassa pataljoonaa vastaanottamassa. Jos olosuhteissa oli aineellisia puutteita, oli sodankyläläisten suhtautuminen pataljoonaan sekä sen jääkäreihin ja kantahenkilökuntaan mitä lämpimmin. Heinäkuun 1. päivä vuonna 1966 muodostui pataljoonan kannalta merkitykselliseksi, sillä puolustusvoimien uudelleenjärjestelyssä se sai nimekseen Lapin jääkäripataljoona. Sodankylän kirkonkylästä varuskuntaan johtava tie nimettiin kasarmintieksi. Pataljoonan nimen vaihdosta juhlittiin vaatimattomasti sotilaan lounaalla, johon osallistui henkilökunnan lisäksi Sodankylän kunnan edustajia.

4. kesäkuuta vuonna 1968 vietettiin puolustusvoimien 50-vuotispäivää. Lapin jääkärit kokoontuivat Joutselän patsaalle - kuten me nytkin olemme kokoontuneet. Samassa yhteydessä pataljoonan Kilta luovutti Joutselän patsaaseen kiinnitettäväksi sankarilaatat - kuparilaatat joihin on kaiverrettu 410 talvi- ja jatkosodassa kaatuneen jääkäriin nimet.

Lainaan tässä yhteydessä Lapin jääkäripataljoonan silloisen komentajan everstiluutnantti Kauko Kuismasen puhetta tuossa tilaisuudessa:

”Kansakunnan tulevaisuus voidaan rakentaa sen menneisyydelle. On hyödyllistä joskus merkivuotina pysähtyä kunnioittamaan edellisten sukupolvien työtä. Kaiken juhlahumun keskellä on kuitenkin muistettava, että paras tapa kunnioittaa edellisten sukupolvien muistoa on sen työn jatkaminen, mikä esisiltämme jäi kesken. Lapin jääkärit, meidän on tehtävä parhaamme, ettei se työ minkä pataljoonamme riveissä palvelleet ovat suorittaneet Karjalan Kannaksella ja Pohjanmaalla, valuisi hukkaan. Tässä perinneketjussa on meidän renkaaksemme annettu Lappi. Meidän on taottava niin, että myös tämä rengas kestää”

Lapin Jääkäripataljoona aloitti Sodankylässä itsenäisenä joukko-osastona ja sillä on edelleen keskeinen rooli Jääkäriprikaatissa, puolustusvoimien pohjoisimmassa joukko-osastossa. Pitkät etäisyydet, vaikea maasto ja äärimmäiset sääolot edellyttävät kaikilta sotilailta kykyä aktiiviseen ja fyysisestä kestävyystä edellyttävään toimintaan. Pataljoonan tärkein tehtävä on tuottaa suorituskykyisiä sodan ajan joukkoja Lapin vaativiin olosuhteisiin. Joukotuotettavien joukkojen kouluttamisen tavoitteena tulee aina olla hengeltään vahva ja yhtenäinen sekä koulutustasoltaan suorituskykyinen joukko, joka kantaa vastuunsa Suomen ja sen laillisen päätösvalan suojelemiseksi – mikäli tarve niin vaatii.

Everstiluutnantti Kauko Kuismasen sanoista tulee kohta kuluneeksi 46 vuotta ja voin todeta, että se rengas, jonka aihio Sodankylään tulon jälkeen taottiin, on kestänyt ja jalostunut vuosien saatossa yhä lujemmaksi. Lähes 50 vuotta on Lapin jääkäripataljoona kouluttanut jääkäreitä näillä kankailla, Lapin kairoissa ja erämaissa. Lapin jääkäripataljoona on täyttännyt sille asetetun tehtävän ja tämä tehtävä jatkuu edelleen, entistä vahvempaan vuoden vaihteessa voimaan astuvan puolustusvoimauudistuksen jälkeenkin.

Toivotan teille kaikille erittäin hyvää Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivää.

Maavoimien komentajan uusimuotoinen johtoryhmä tarkasti Jääkäriprikaatin

Maavoimien komentajan, kenraaliluutnantti Raimo Jyväsjärven johtama uusimuotoinen johtoryhmä tarkasti Jääkäriprikaatin 16.4.2014.

Johtoryhmän kokouksen yhteydessä tarkastettiin Jääkäriprikaatin harjoitusalueita sekä Jääkäriprikaatin erikoisosaamiseen liittyvää talvisodankäynnin ja ääriolosuhteissa selviytymisen koulutusta.

Jääkäriprikaatiin on esimerkiksi vuosien saatossa rakennettu pysyviä koulutusratoja, joista yhtenä esimerkkinä hiihdon koulutukseen tarkoitettu taitorata, joka toimii kesäisin esteratana.

Johtoryhmä tutustui talvikoulutuksen perusteiden yhteydessä muun muassa kolmeen eri luonnonmuunaan: poron verellä jatkettuun pettuleipään, pettuleipään sekä männyn havunneulateehen. Lisäksi tarkastettiin kaksi erilaista lumesta rakennettua tilapäismajoitetta: lumikamm- ja kieppi.

Jääkäriprikaatin talvi- ja ääriolosuhteisiin erikoistunut vaativa koulutus on kerännyt kiitettäviä arvosanoja maailmanlaajuisesti: äskettäin koulutusta saaneet Yhdysvaltain merijalkaväen sotilaat antoivat kiitettävää palautetta talvikoulutuksesta.

Kuvat: Sakari Lauriala

Kroatia ja Venäjä tekivät Wienin asiakirjan 2011 mukaisen tarkastuksen Suomeen

Kroatia teki Wienin asiakirjan 2011 mukaisen luottamusta ja turvallisuutta lisäävän tarkastuksen Suomeen 8.–11. huhtikuuta 2014. Tarkastus suuntautui Pohjois-Suomeen.

Nelihenkisen tarkastusryhmän johtajana toimi eversti Bosiljko Mijatović. Suomalaisten nelihenkistä yhteysupseeriryhmää johti eversti Petri Lammi.

Venäjä teki Wienin asiakirjan 2011 mukaisen luottamusta ja turvallisuutta lisäävän tarkastuksen Suomeen 20.–23. toukokuuta 2014. Tarkastus suuntautuu Pohjois-Suomen sotilasläänin alueelle.

Nelihenkisen tarkastusryhmän johtajana toimi eversti Yuri Proskov. Suomalaisen nelihenkisen yhteysupseeriryhmän johtajana toimi eversti Petri Kosonen.

Molemmat tarkastusryhmät tarkastivat Jääkäriprikaatin.

Tarkastusten tavoitteena on todentaa, että tarkastettavaksi määritellyllä alueella ei ole meneillään sellaisia sotilaallisia toimintoja, joista olisi pitänyt Wienin asiakirjan mukaisesti ennalta ilmoittaa. Tarkastustoiminta on osa normaalia asevalvontatoimintaa.

Vastaavia tarkastuksia toteutetaan Suomeen muutaman kerran vuodessa, ja Suomi toteuttaa tarkastuksia muihin osanottajavaltioihin.

Kuvassa Kroatian tarkastusryhmä Jääkäriprikaatissa.

Johtamisjärjestelmäluokat nimettiin sotaveteraanien mukaan

Viiime vuoden lopulla kasarmi 1:een valmistuneet johtamisjärjestelmäluokat nimettiin paikallisten sotaveteraanien Matias Niemen ja Eino Hietalan mukaan. Nimeämistilaisuus järjestettiin tammiukuun saapumiserän valapäivänä 7.2, johon hyvävointiset veteraanit saapuivat paikalle tilaisuuden avanneen eversti Petteri Koskisen kutsu-

mana. Radiosähköttäjäksi varusmiespalveluksessa Kuopiossa koulutettu ylivääpeli Matias Augusti (Matti) Niemi (10.7.1912) taisteli Talvi-, Jatkan- ja Lapinsodan haavoittuen yhteensä neljä kertaa. Niemi suoritti Viipurissa toisella yrityserralla hyväksytysti 1. luokan radiosähköttäjän tasokokeen, josta hänellä on vielä todistus tallella – ensimmäinen kerta meni Niemen omien sanojen mukaan pilalle rakennuksen yli lentäneen lentokoneen aiheuttaman metelin vuoksi.

Alikersantti Eino Hietala (1.5.1917) toimi Jatkosodassa kaukopartioteh-

tävissä, joutuen maaliskuussa 1944 Sallan suunnalla kiinniotetuksi ylivoimaisen vihollisen edessä. Lähes kymmenen vuotta kestäneestä sotavankeudesta Hietala vapautui keväällä 1954.

Eversti Petteri Koskinen, alikersantti Eino Hietala, kapteeni Janne Heikkilä ja ylivääpeli Matias Niemi.

Jääkäriprikaatin esikunnan johtamisjärjestelmäsektori haluaa kiittää everstiluutnantti evp Pekka J. Heikkilää sekä muita järjestelyihin osallistuneita henkilöitä onnistuneesta tilaisuudesta.

Kapteeni Janne Heikkilä

Jääkäriprikaatin komentajan ja sotiemme veteraanien kahvihetki seurakuntatalolla 9.6.2014

Arktinen seminaari

Jääkäriprikaati järjesti vuoden 2014 Arktisen seminaarin 5. - 8.5.2014 Sodankylässä. Seminaarin johti Pohjan jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Jukka Kotilehto apunaan majuri Martti Rautanen. Seminaariin osallistui arktisen alan asiantuntijoita Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan asevoimista sekä arktisen alueen toiminnan yhteistyökumppaneista.

Seminaarin yhteydessä järjestettiin myös NORDEF Winter Training Study -työryhmän työkokous.

Seminaarin tavoite oli kehittää osallistujien tietoja talviolosuhteiden kalustolle, varusteille ja koulutukselle asettamista vaatimuksista,

taitoja ja valmiuksia ottaa huomioon kylmän asettamat vaatimukset yksittäisen sotilaan toiminnassa ja joukkojen toiminnan suunnittelussa ja johtamisessa sekä kykyä suunnitella ja osallistua yhteistoimintaan kansainvälisissä kriisinhallintatehtävissä.

Jälleen hyviä suorituksia Jääkäriprikaatin sotilailla alkuvuoden sotilaiden SM-kilpailuissa

Jääkäriprikaatin varusmiehet ja henkilökunta menestyivät erinomaisesti alkuvuoden sotilaiden SM-kilpailuissa. Kajaanissa järjestetyissä sotilaiden SM-hiihdoissa Jääkäriprikaati sijoittui kolmanneksi yleismestaruuskilpailussa. Hiihdon joukkuekilpailussa Jääkäriprikaati sijoittui toiseksi. Parhaat henkilökohtaiset sijoitukset saavutettiin maastohiihdossa. Oppilas Juho Friman sijoittui kolmanneksi varusmiesten sarjassa. Yliluutnantti Kari Mähönen oli niin ikään kolmas miesten yli 45-vuotiaiden sarjassa. Naisten ampumahiihdossa alikersantti Aino-Liisa Hettula sijoittui kolmanneksi.

Viimeisissä ampumasuunnistuksen sotilaiden SM-kilpailuissa Tikkakoskella Jääkäriprikaati saavutti kolmannen sijan joukkuekilpailussa. Joukkueessa suunnistivat kapteeni Jouni Puljujärvi, kapteeni Jussi Haikka, oppilas Juho Friman ja oppilas Teemu Tauriainen.

Maastajuoksun sotilaiden SM-kilpailuissa Tikkakoskella Jääkäriprikaati voitti joukkuekilpailun joukkueella kapteeni Jussi Haikka, kersantti Kalle Onnela, jääkäri Ville Jussila ja oppilas Juho Riipi. Lisäksi kapteeni Jussi Haikka sijoittui toiseksi henkilökunnan yli 35-vuotiaiden henkilökohtaisella 6 km matkalla.

Jääkäriprikaatin omat kevätkauden kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2014 ensimmäisellä puoliskolla henkilökohtaisista sekä yksikkökohtaisista paremmuuksista hiihtolajeissa.

RK-ampumahiihto, varusmiehet

1. Oppilas Teemu Tauriainen
1. Oppilas Jonne Ruopasa
3. Oppilas Taneli Rahja

RK-ampumahiihto, varusmiehet (sotilassuksi)

1. Upseerikokelas Olli Pekka Vuollo
2. Jääkäri Heikki Vengasaho
3. Jääkäri Jukka Typpö

RK-ampumahiihto, naiset

1. Alikersantti Aino-Liisa Hettula

RK-ampumahiihto, henkilökunta

1. Kapteeni Jouni Puljujärvi (yli 45v)
2. Yliluutnantti Kari Mähönen (yli 45v)
3. Kersantti Kalle Onnela (yleinen)

RK-ampumahiihto, kuntosarja

1. Erkki Välitälo
2. Antti Kuukasjärvi
3. Yrjö Piekkari

Partiohiihto, A-sarja

1. Sissikomppania (Kersantti Nikula, kokelas Kervinen, Jääkäri Sikala ja jääkäri Laakkonen)

Partiohiihto, B-sarja

1. Sissikomppania 2. (Kokelas Sauli Kortertjärvi, jääkäri Santeri Seppänen, jääkäri Heikki Hakala ja jääkäri Juho Tokola)
2. 1. Jääkärikomppania 1. (Alikersantti Sami Viiri, jääkäri Ville Kyrö, jääkäri Jukka Keränen ja jääkäri Joni Keskisarja)
3. Huolto- ja Kuljetuskomppania 2. (Kokelas Kristian Harju, jääkäri Kauri Hanhela, jääkäri Riku Perätalo ja jääkäri Sami Suomi)

Partiohiihto, C-sarja

1. Huoltokeskus (Ylivääpeli Hannu Koivula, yliluutnantti Janne Mäenpää, yliluutnantti Jaakko Ylimartimo ja ylikersantti Antti Oikarinen)
2. Jääkäriprikaatin Esikunta (Yrjö Piekkari, Marke Sassali, Antti Kuukasjärvi ja Erkki Välitälo)
3. Sissikomppania (Luutnantti Aku Saarelainen, ylikersantti Saku Aikio, ylikersantti Jussi Saikkonen ja kersantti Kimmo Kaarela)

Liiku terveemmäksi työpäivän aikana

Maailman terveysjärjestö, WHO, viettää vuosittain 10.5. Move for Health-päivää. Päivän tarkoitus on edistää kansalaisten liikunta-aktiivisuutta ja lisätä tietoisuutta liikunnallisen elämäntavan merkityksestä osana terveyttä ja hyvinvointia.

Jääkäriprikaatissa työskentelevä henkilökunta liikkui WHO:n teeman hengessä 9.5.2014. Liiku terveemmäksi -päivän aikana oli mahdollista kehittää sekä lihas- että kestävyyskuntoa kuntopiiriin, kahvakuulan ja lenkkeilyn merkeissä. Henkilöstöosaston järjestämä tempaus vähensi istumalihasten kuormitusta ja toi virkistävän kokemuksen työpäivän lomaan. Päivän porkkanana oli myös osallistujien kesken suoritettu arvonta, jossa oli mahdollista voittaa itselleen liikunta-aiheisia palkintoja.

Varusmiehetkin virkistyivät

Kevään sotaharjoitussuman keskellä varusmiehet pääsivät irtaan tumaan palvelusarjestaan ja hiikoilemaan liikuntapäivän parissa. 23.5. henkilöstöosaston ja jääkäritoimikunnan organisoima tapahtuma tarjosi monipuolista ja motivoivaa liikuntaa, joka koostui frisbeegolfista ja ultimatesta, kuntosaliharjoittelusta, sähköstä, palloilusta ja juoksutekniikkaharjoituksesta. Samaan aikaan kunnan urheilukentällä pelattiin yksiköiden välinen jalkapalloturnaus, ja voiton vei Sissikomppanian pojat. Turnauksen tulostista paremmuusjärjestyksessään: Sissikomppania, 3. Jääkärikomppania, 1. Jääkärikomppania, Huolto- ja kuljetuskomppania, Tukikomppania.

Liikuntapäivä huipentui perinteiseen varuskunnan ympärijuoksuun. Yksiköiden välisessä kilpailussa pinkoi kuusi joukkuetta, ja maaliviivan ylitti ensimmäisenä 3. Jääkärikomppanian edustaja. Päivän parhaimmisto palkittiin jääkäritoimikunnan lahjoittamilla palkinnoilla sekä yhden vuorokauden kuntoisuuslomalla.

Ympärijuoksun tulokset

1. 3. Jääkärikomppania	10.51
2. Huolto- ja kuljetuskomppania	11.20
3. Sissikomppania	11.30
4. 1. Jääkärikomppania 1.joukkue	11.33
5. 1. Jääkärikomppania 2.joukkue	12.26
6. Tukikomppania	12.33

Kuva: SA-kuva
Kuntosaliharjoittelua Siilashallin kuntosalilla vuonna 1968

52. Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailut

Jääkäriprikaatin yksi merkittävimmistä tapahtumista vuonna 2014 oli 52. Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailut 24.-28. maaliskuuta. Kisoihin osallistui vajaat 400 kilpailijaa huoltajineen.

Kahdenkymmenen kahden maan urheilijat kilpailivat paremmuudesta ampumahiihdossa, maastohiihdossa, suurpujottelussa, hiihtosuunnitksessa sekä partiohiihdossa. Lisäksi jokaisessa lajissa kilpailtiin joukkuekohtaisista mitaleista. Mukana oli suuri joukko maailman parhaita talviurheilijoita, olympiavoittajia ja maailmanmestareita. Kirkkaimpana tähtenä oli ranskalainen ampumahiihtäjä Martin Fourcade.

Jääkäriprikaati sai tiedon kilpailujen järjestämistehtävän joulukuussa 2012. Virallinen vahvistus tuli kuitenkin vasta keväällä 2013. Siinä vaiheessa kilpailuihin oli aikaa enää vajaa vuosi, joten valmistelut aloitettiin heti. Valmistelut etenivät hyvää vauhtia kilpailutapahtumien

suunnittelun ja suorituspaikkojen kunnostamisten merkeissä unohtamatta kuitenkaan Jääkäriprikaatin ydintehtävää eli varusmieskoulutusta.

Kilpailut käynnistyivät joukkueiden saapumisella Sodankylään maanantaina 23.3. ja päättyivät kolmen kilpailupäivän jälkeen joukkueiden kotiin paluuseen 29.3.2014. Kilpailut onnistuivat erinomaisesti ja palaute niin kilpailujoukkueilta, CISM:n virallisten edustajien kuin puolustusvoimien johdonkin taholta oli kiitettävää.

Sää oli erinomainen ja suorituspaikat olivat erinomaisessa kunnossa. Kilpailut olivat monille kansainvälisille huipuille talven ensimmäiset suuremmat kisat, jossa kilpailut käytiin luonnonlumella ja pienellä pakkaskelillä. Poikkeuksellisen lämpimän talven aikana lähes kaikki kilpailut oli hiihdetty tekolu-

mella ja useamman asteen pluskellillä.

Nimekkäät kilpailijat houkutelivat myös Kommattiin kohtuullisen runsaslukuisen yleisön, joten Sodankylässäkin koettiin hieman kansainvälisen urheilutapahtuman tunnelmaa.

Kilpailujen järjestäjät saivat myönteistä palautetta kilpailujen aikana ja varsinkin jälkeensä. Kilpailujen avoimuus ja suorituspaikoilla vapaa liikkuminen oli kilpailijoiden mieleen. Puolustusvoimain ylimmän johdon ja kansainvälisen sotilasurheiluliiton ylistävät kiitokset niin kilpailu- kuin oheistapahtumista olivat mairittelevia. Kaiken tämän onnistumisen taustalla oli ammattitaitoinen järjestelyor-

ganisaatio, jossa kaikki järjestelyihin osallistuneet henkilöt hoitivat omalla tärkeällä panoksellaan sovitut tehtävät.

www.puolustusvoimat.fi/wmsc2014

Eri lajien voittajat

Ampumahiihto 10 km miehet

1. Martin Fourcade Ranska

Ampumahiihto 7,5 km naiset
1. Anais Bescond Ranska

Ampumahiihdon miesten joukkuekilpailu

1. Ranska

Ampumahiihdon naisten joukkuekilpailu

1. Puola

Maastohiihto 15 km miehet

1. Lars Berger Norja

Maastohiihto 10 km naiset
1. Denise Herrmann Saksa

Maastohiihto miesten joukkuekilpailu

1. Ranska

Maastohiihto naisten joukkuekilpailu

1. Ranska

Suurpujottelu miehet

1. Beendikt Staubitzer Saksa

Suurpujottelu naiset

1. Marion Bertrand Ranska

Suurpujottelu miesten joukkuekilpailu

1. Itävalta

Suurpujottelu naisten joukkuekilpailu

1. Ranska

Hiihtosuunnistus keskimatkat miehet

1. Eduard Khrennikov Venäjä

Hiihtosuunnistus keskimatkat naiset

1. Tatiana Kozlova-Rvacheva Venäjä

Hiihtosuunnistus miesten joukkuekilpailu

1. Venäjä

Hiihtosuunnistus naisten joukkuekilpailu

1. Venäjä

Partiohiihto 25 km miehet

1. Ranska

Partiohiihto 15 km naiset

1. Ranska

Paras maa
1. Ranska

Yhdysvaltojen Merijalkaväen (USMC) talvisodankäynnin kurssi Jääkäriprikaatissa 6. - 11.1.2014

Jääkäriprikaatin saapumiserän 114 palvelukseen astumisen kanssa koettiin samanaikaisesti toinenkin palvelukseen astuminen. Neljä Yhdysvaltojen Merijalkaväen (US Marine Corps, USMC) ammatti sotilasta astui palvelukseen Kyläjärvellä osallistuakseen talvisodankäynnin peruskurssille (Cold Weather Operations Basic Course). Kurssin järjestäminen pe-

rustui kahdenväliseen koulutusyhteistyöhön Merijalkaväen kanssa ja se toteutettiin yhteistoiminnassa Kaartin jääkäriyrykmentin kanssa. Kaartin jääkäriyrykmentti vastasi Jääkäriprikaatin kurssia seuraneesta asutuskeskustaistelukurssista Santahaminassa.

Kurssin päämääränä oli lisätä koulutettavien ammattitaitoa talviolosuhteissa vaadittavissa selviytymistaidoissa, toimintakyvyn ylläpitämisessä sekä taistelutekniikassa. Kuten jo edellä toedttiin kurssille osallistui neljä USMC:n sotilasta. Heidät oli komennettu kurssille Romaniaan sijoitetusta USMC:n Black Sea Rotational Force joukosta. USMC:n oppilaiden sotilasarvot vaihtelivat luutnantista kersanttiin. Tarkoituksenmukaisen koulutuskokoonpanon muodostamiseksi

si kurssille komennettiin oppilaisiksi viisi Pohjan jääkäripataljoonan kantahenkilökuntaan kuuluvaa oppilasta. Suomalaiset kurssilaiset olivat nuoria juuri valmistuneita sotatieteen kandidaatteja ja määrääkäsisiä opetusaliupseereita.

Räätälöity kurssi

Kurssi päätettiin räätälöidä USMC:n toiveiden mukaiseksi yhdistämällä osia Jääkäriprikaatin talvikoulutuksen peruskurssista ja selviytymiskurssista (talvi) sekä painottamalla taistelutekniikkaan liittyviä asioita. Kurssin valmistelu ja opetus- ja erikoismateriaalin kohdalla pystyttiin hyvin hyödyntämään valmiita opetusmoduuleja ja valmiita opetuspaketteja.

Kurssi muodostui kahden päivän pituisesta (6. - 7.1.2014) teoria ja muodollisen koulutuksen vaiheesta sekä neljän päivän pituisesta (8. - 11.1.2014) sovelletusta vaiheesta. Koko kurssin opetus rakennettiin heti aloituspäivänä koulutettaville annetun taktisen tilanteen ja tehtävän ympärille. Taktisena tehtävänä oppilasta muodostetulla ryhmällä oli pienen kohteen suojaus ja alueen valvonta. Tilanteessa vastustajaa ei identifioitu, vaan käytettiin termiä "non-friendly forces". Tilannetta ei myöskään sidottu mihinkään isompaan kokonaisuuteen. Taktista tehtävää tarkennettiin ja muutettiin sovelletun vaiheen aikana kuvatun tilannekehityksen mukaisesti.

Koulutettavista muodostettiin yksi jalkaväkiryhmä, jossa taistelujäparin muodostivat USMC:n sotilas ja suomalainen oppilas. Ryhmän johtajana toimi koko harjoituksen ajan suomalainen oppilas (luutnantti).

Kurssin sovellettu vaihe aloitettiin 8.1.2014 aamulla eri siirtymismenetelmillä (telakuorma-auto, hiihtohinaus, hiihto) tapahtuneella käskettyyn taktiseen tehtävään

siirtymisellä. Siirtymisen aikana koulutettiin sekä harjoiteltiin vesistöjen ylitys ja siihen liittyvä jäätiedustelu. Kohteen suojaukseen ja aluevalvontaan sitoen kurssilaisille koulutettiin muun muassa lumipoteroiden teko, suluttaminen lumiolosuhteissa, majoittuminen teltoissa, maastouttaminen, puolustustaistelu sekä aluevalvonnan toteuttaminen talviolosuhteissa. Vaihe päätettiin 9.1.2014 aamulla tapahtuneeseen hyökkäykseen.

Hyökkäyksen seurauksena koulutettaville kuvattiin osa varusteista ja ryhmän ajoneuvo tuhotuiksi sekä yksi ryhmän jäsen haavoituneeksi. Tässä yhteydessä ryhmä joutui irtautumaan ja se sai uuden tehtävän väistyä eri alueelle. Irtautumisen aikana koulutettavien asioita olivat muun muassa taisteluensiapu talvella, harhautukset ja toiminta takaa-ajettuna. Ryhmä irtautui maastoitse käskettyille tukeutumisalueelle. Siirtymisen jälkeen siirryttiin sovelletun vaiheen toiseen osaan, jossa painopiste oli selviytymiskoulutukseen liittyvillä asioilla.

Selviytymiskoulutukseen kuuluvassa osassa koulutettaville opetettiin muun muassa tilapäismajoitteiden teko (kieppi ja lumikammi), kalastus ja metsästys tilapäisvälinein, hätämuonan teko (mm. luppokeitto, kalan valmistus, poron teurastus ja valmistus ruuaksi). Vaiheen aikana koulutettavat yöpyivät valmistamissaan tilapäismajoitteissa ja valmistivat ruuan koko loppuharjoitusta varten saaliiksi saaduista kaloista sekä teurastetusta porosta. Vaiheen aikana ryhmä sai käskyn siirtyä tilanteeseen kuvattujen valvontalinjojen läpi omien joukkojen yhteyteen. Tähän tehtävään liittyen koulutettiin ja harjoiteltiin valvontalinjan läpäisyä sekä takaa-ajajan tuhoaminen.

Harjoitus päättyi vajaan vuorokauden (16km) mittaiseen siirtymiseen omien joukkojen yhteyteen.

Tämä vaihe toteutettiin ns. sovellettuna ja koulutettuja asioita testaavana osana. Siirtyminen suoritettiin harjoituksen viimeisen yön aikana. Siirtymiseen sisältyi muun muassa sulan joen ylitys, sovellettu ammunta kovin ampumatarvikkein, valvontalinjan läpäisy sekä takaa-ajajan tuhoaminen tuliylläköllä. Siirtymisen lopuksi koulutettiin ja harjoiteltiin pelastautuminen jäistä sukset ja muu varustus mukana.

Havainnot kurssista

Kurssille osallistuneet oppilaat saavuttivat asetut opetustavoitteet. Kurssille osallistuneitten oppilaiden yrittämisen halu ja motivaatio oli koko kurssin ajan silmiinpistävä hyvä. Kurssin aikana Lapin talviolosuhteiden vaatavuus loi oman vaikeuskertoimensa oppilaiden suorituksille. Muodollisen vaiheen pikkupakkanen vaihtui sovelletun vaiheen lumituiskuun ja -30 asteen pakkaseen. Sovelletun vaiheen päättäneen pitkän tilanteen mukaisen siirtymisen aikana lämpötila oli -32 astetta.

Jatkossa kurssi tullaan toteuttamaan kahden viikon mittaisena siten, että ensimmäinen viikko käytetään teoria- sekä perusopetukseen ja toinen viikko sovellettuun maastovaiheeseen. Kurssin sisältö on nykyisellään hyvä, mutta toteutuksen kohdalla asioiden painotusta tulee tarkastella sekä lu-

da selkeä painopiste eri vaiheisiin. Nyt kurssin kesto aiheutti tarpeen tehdä kompromisseja sisällön ja käytettävissä olevan ajan välillä.

USMC:n ja suomalaisten oppilaiden sekoittaminen keskenään tuki koulutusta paitsi kielellisesti, mutta myös molemminpuolisena ammattitaidon lisääntymisenä. Varsinkin USMC:n oppilaat kiittivät tätä ratkaisua ja kokivat saaneensa lisäoppia myös suomalaisilta oppilailta.

Kurssin voi katsoa olleen varsin onnistunut tapahtuma, jossa sekä kouluttajat että oppilaat saivat oppia ja kokemuksia. Myös Jääkäriprikaatin kannalta kurssi oli hyvä ja toimintaa jatkossa hyödyttävä kokemus. Kurssin vaatavuuden vuoksi oppilaiden fyysisen kunnon tulee olla kiitettävällä tasolla. Kurssi sopii luonteensa vuoksi ehkä parhaiten tiedustelu- ja hajautettujen jalkaväkijoukkojen kouluttajhenkilöstölle. Loppuun on hyvä lainata erään USMC:n lukuisiin ulkomaanoperaatioihin ja niissä palkitun kurssilaisen palautetta "This was the most professional course I have attended. I would work with them again any day. I would take them anywhere with me on any operation. I think they are that caliber of instructors."

Koulutus perusyksikössä, Sissikomppania

Sissikomppania kouluttaa Pohjois-Suomen alueelle sodanajan tiedustelu-, sissiradisti- ja sotilaspoliisijoukkoja. Joukot on jaettu tiedustelu- ja sotilaspoliisikoulutushaaraan. Sissikomppaniassa palveluksen aloittaa saapumiserästä riippuen noin 160-180 alokasta. Peruskoulutuskauden jälkeen Sissikomppaniaan jää sotilaspoliisijoukkue, sissiradistijoukkue, tiedustelujoukkue ja mahdollisesti komento- ja huoltojoukkue.

Erikoiskoulutuskausi alkaa tiedustelijoiden ja radistien osalta vaativalla selviytymiskurssilla, joka toteutetaan ensi kertaa tänä vuonna Nato-standardin mukaisena SERE B-tason koulutuksena. Selviytymiskurssilla opetetaan tiedus-

telijoille selviytymisen perusteita, toimintaa sotavankina, vihollisen väistämistä ja ryhmien noutamista vihollisuhan alla. Kyseisen kurssin jälkeen tiedusteluharjoitukset ovat joukolle huomattavasti helpompia ja niissä voidaan keskittyä varsinaisiin tiedustelutehtäviin eikä energia mene hengissä selviämiseen.

Osa tiedustelijoista ei pääse osallistumaan selviytymiskurssiin, koska jotkut prikaatin erikoiskurkseista ajoittuvat samalle ajankohdalle. Näistä esimerkkeinä on mm. maastokootterikurssi, telakuorma-autokurssi ja sotilaskeittäjäkurssi. Komppanian omia kurseja ovat tiedustelumiehen kurssi, tukiampujakurssi ja taistelupelastajakurssi.

Joukkokoulutuskaudella ja jos osin erikoiskoulutuskaudella tiedustelujoukkue toimii kokonaisuutena. Käytännössä kuitenkin suurin maastossa kokonaisuudessa toimiva joukko on ryhmä. Talvela tiedustelijat voivat toimia myös puolijoukkueina, mikäli olosuhteet ja tilanne näin vaatii.

Sotilaspoliisien koulutus alkaa jo peruskoulutuskauden kuudennella viikolla. Tämä johtuu siitä, että uusille sotilaspoliiseilla tulee olla voimakeinojenkäyttäjäkoulutus ennen kuin he voivat aloittaa toiminnan vartiostossa. Sotilaspoliisien koulutus kestää 255 päivää ja on erittäin monipuolista. Koulutukseen kuuluu monipuolinen ase- ja ampumakoulutus lähiammun-

toineen ja vaativa rakennetun alueen taistelukoulutus. Myös perinteisempi jalkaväkikoulutus, johon kuuluu joukkueen hyökkääminen ja puolustaminen, on osa sotilaspoliisien koulutusta.

Sissikomppanian on myös vahvasti ollut mukana Jääkäriprikaatin arktisen osaamisen kehittämisessä. Komppanian henkilöstö on ollut useamman henkilön voimin mukana mm. Yhdysvaltojen merijalkaväelle pidetyssä Cold weather operations –kurssilla, niin kouluttajina kuin oppilaina. Tulevan syksyn aikana komppanian henkilöstöä on lähdössä Ruotsin ja Norjan SERE-kurseille, joista toivottavasti tulee jälleen lisää kokemuksia ja näkemyksiä koulutuksen kehittämiseksi.

Vuoden 2015 puolustusvoimauudistuksessa komppania menettää sotilaspoliisit Esikuntakomppaniaan ja nimi muuttuu Tiedustelukomppaniaksi. Tiedustelujoukkojen käyttöön tulee huomattavasti uutta kalustoa ja sitä mukaa myös toimintatavat tulevat muuttamaan. Tämä aiheuttaa varmasti mielenkiintoisia haasteita tulevaisuudessa. Luotan siihen, että Sissikomppanian henkilökunta ja varusmiehet pystyvät vastaamaan näihin tulevaisuuden haasteisiin hyvin.

Koulutus Sissikomppaniassa on monipuolista, vaativaa ja ajoittain erittäin raskasta niin fyysisesti kuin henkisesti sekä varusmiehille, että kouluttajille.

Arktisen koulutuksen niksipalsta

Arktisen koulutuksen niksipalstan tarkoituksena ei ole niinkään minkään uuden ja mullistavan asian esilletuonti, vaan ajatuksena on herätellä henkiin vanhoja hyväksi todettuja käytäntöjä.

Lämmön jakautuminen majoituttaessa sissiteltassa

Ryhmän majoituspaikka on nimeltään suoja-asema. Ryhmä majoituu telttaan, jos käsketyssä tehtävässä ei ole mahdollisuutta tukeutua rakennuksiin tai linnoitetun suoja-aseman (korsun) rakentamiseen ei ole aikaa.

Ryhmän teltta, "sissiteltta" (teltta 60–10) on toimivan ryhmän majoitus-, huolto-, ja lepotila. Teltassa on kaikilla tavaroilla vakioitu paikka. Teltta lämmitetään kamiinalla, jonka tuottama lämpö mahdollistaa kohtalaisesti märkien varusteiden kuivaamisen.

Sissiteltan kamiina kiinnitetään teltan keskisalkoon A-muotoisella tukikehikolla. Normaalisti tukikehikon pitkän sivun mitta on noin 100 cm ja välipuun mitta noin 50 cm. Tämä tarkoittaa sitä, että kamiinan pohja on noin 20 cm korkeudella maasta. Talvella majoituttaessa lyhytaikaisesti tampatun lumen päällä, kamiinan lämpö sulattaa lunta kamiinan alta ja lisää kosteutta teltan sisällä. Kesällä matalalla oleva kamiina voi mahdollisesti sytyttää alla olevan kanervikon tai vastaavan maapohjan tuleen.

Kamiinan lämpenevä ja lämpöä säteilevä massa on melko pieni. Tämä yhdistettynä matalaan asennukseen aiheuttaa sen, että majoittujan lämpötuntemuksen mukaan "jalat paistuu ja pää jäätyy".

Myös kuivausrü'uilla olevat märät vaatteet ja jalkopäässä olevat jalkineet imevät lämpöä siinä määrin, että majoittujan pääpuoli tuntuu varsinkin talvella kylmältä. Yleistäen voidaan todeta, että vaikkakin unen laatuun vaikuttaa enemmän jalkojen kuin pään

lämpötuntemus (talvella kuitenkin nukutaan päähine päällä) on lämmön jakautumista teltassa kuitenkin mahdollista parantaa pienin toimenpitein.

Ylemmäs asennettu kamiina jakaa lämmön tasaisemmin koko telttaan. A- tukipuun mittoina voidaan käyttää sauvan mitta eli kehikon pitkäsiivu noin 150 cm. Kamiina on näin ollen noin 40 cm päässä teltan katosta. Tällä asennuksella saadaan lämpö leviämään tasaisemmin koko telttaan, vältetään lumen sulamisesta johtuvasta kosteuden lisäyksestä sekä saadaan kamiinan läheisyyteen lisää jalkineiden kuivaustilaa.

Isomman A-tukipuun toivuudesta on hyviä havaintoja usean vuoden ajalta ja tämä opetetaan myös valtakunnallisella talvikoulutuskurssilla.

Talviolosuhteissa lisää tilaa telttaan saadaan myös pidemmällä kulmakepeillä (liepeet tiivistetään lumella) sekä kaivamalla kulkukäy-

tävä oviaukolta kohti kamiinaa, tampatun lumen pinnasta maapohjaan saakka. Tämä kaivettu käytävä toimii myös tehokkaana kylmälukkona.

LÄHTEET:

Taistelijan opas 2013 ISBN 978-951-25-2485-3 SAP 10356803 Juvenes Print Oy 2013

Talvikoulutus opas 2004 ISBN 951-25-1513-X Edita Prima Oy Helsinki 2004

Hypotermia - Työterveyslaitos 2011 ISBN 978-952-261-003-4(nid.) Tampereen yliopistopaino Oy - Juvenes Print, Tampere 2011

Puoli vuosisataa joukko-osastokiltatoimintaa Sodankylässä

Vuosi 2014 on Jääkäriprikaatissa juhlien vuosi. Varuskunta tuli Sodankylään 50 vuotta sitten ja niin tuli kiltakin, nykyisin Jääkäriprikaatin Kiltana tunnet-

Jääkäriprikaatin Killan puheenjohtaja Tauno Turunen

Killan kesäpäivät Vaasassa 4.7.1998

tu. Kiltamme juhli perustamisensa 50-vuotisjuhlaa jo kaksi vuotta sitten, joten Sodankylässä kiltamme syntysanoja ei lausuttu vaan Vaasassa, jossa myös killan 50-vuotisjuhlat vietettiin. Killan toiminnallinen historia on kuitenkin suurelta osin tietysti Sodankylän ajan historiaa. Puolustusvoimien organisaatiot ja rakenteet muuttuvat ja tarvittaessa kiltatoiminta seuraa siinä mukana omine tarpeen vaatimine muutoksineen.

Tällaisia muutoksia tulee tapahtumaan myös lähitulevaisuudessa.

Yli puolet toiminta-ajastaan kiltamme on ollut Jääkäriprikaatin Kilta. Kiltamme jäsenyys edellyttää palvelusta Jääkäriprikaatissa joko työtehtävissä,

asevelvollisuuden suorittamisessa mukaan lukien kertausharjoitukset tai aikaisempaa vastaavaa yhteyttä kiltamme lukuisten perinnejoukkojen toiminnassa. Jälkimmäiseen joukkoon kuuluvat kiltamme kunnioitetuimmat jäsenet, perinnejoukkojemme tehtävissä palvelleet sotiemme veteraanit, jotka aseveljineen kestivät ne taistelut, joihin itsenäisyytemme perustuu. Perinnejoukkojemme kautta kiltamme on omalta osaltaan vaalimassa esimerkiksi Jääkäri liikkeen perinteitä, jotka kattavat koko Suomen itsenäisyyden ajan ja hiukan varhaisempiakin aikoja. Loppuvuonna tulee Jääkäri liikkeen perustamisesta kuluneeksi 100 vuotta.

Perinteiden vaaliminen ja kunioittaminen ovat killan ydintoimintoja. Killan toinen ydintoiminta on ajaa omalla hiljaisella tavallaan positiivista suhtautumista maanpuolustukseen ja maanpuolustushengen ylläpitämiseen. Tämä vanhahtavalta kuulostava yhdis-

tyksen aatteellinen tehtävämääritys ei tunnu tällä hetkellä itse asiassa ollenkaan vanhentuneelta. Tämä Etupyörän kilt-artikkeli on kirjoitettu kuluvan vuoden toukokuun viimeisinä päivinä. Tasavallan presidentti yrittää hillitä NATO-keskustelua ja muistuttelee elämän totuuksista, mikäli Suomi liittyy NATOon ja kaksinkertaistaa samalla Venäjän ja NATO:n vastaisen rajan pituuden. Ulkoministeri antaa isällisiä lausuntoja, joissa aiheena ovat mm. Ukrainan tilanne ja NATO. Puolustusministeri katsoo aiheelliseksi ottaa kantaa asiaan, joka liittyy Suomen ilmatilan loukkauksiin ja asiaan liittyvään tiedotukseen. Ukrainan kriisin tarkkailijoita on kadoksissa. Puolin ja toisin lipastetaan kovilla ja lippaita myös tyhjenetään. Tulokset todetaan kuolleiden lukumäärinä, johon uutistoimistojen mukaan yritetään saada riippumaton arvio. Konfliktin osapuolilla on yhteinen raja EU:n kanssa. Joitakin rajoja on viimeisten kuukausien aikana myös keskustelua herättävällä tavalla siirretty. Katsahdus kauemmaksi Euroopan rajojen ulkopuolelle sisältää monia aktiivisia kriisialueita tällä planeetalla.

Killan aatteisiin kuuluva maanpuolustushengen vaaliminen on edelleenkin ajankohtainen.

Meillä on onni elää ja juhliä yhä edelleenkin rauhan vallitessa. Saamme tavata vanhoja ystäviämme ja saamme tavata myös uusia. Tämäkin on kiltatoiminnan hengen mukaista – nimittäin ihmisten ystävyys.

Nauttikaamme vuodesta 2014, jolloin varuskuntamme juhlii 50-vuotista oloaan Sodankylässä ja kiltamme juhlii siinä mukana. Nauttikaamme eri tahojen juhliin järjestämisestä tapahtumista ja kulttuuriohjelmista.

Jääkärihengessä yhdessä eteenpäin!

Va vänrikkinä varuskunnan va päällikkönä Sodankylässä kesällä 1964

Esko Hirviniemi, vuoden 1964 va vänrikki Pohjanmaan Jääkäripataljoonassa, nykyinen everstiluutnantti evp Haapajärveltä

”Otatte 3. Jääkärikomppanian ja menette varuskunnaksi Sodankylään valmistelemaan elokuussa tapahtuvaa pataljoonan tuloa. Koulutatte ja suoritatte tulovalmistelua rakennuspuolen apuna. Vääpeliksi tulee ylikersantti Heimo Nurka ja ajoneuvoksi yksi Unimog peräkärriyteen. Lähtö tapahtuu huomenna heti 1. Divisioonan paraatikatselemuksen jälkeen Rovaniemeltä.”

Tällaisen vastuullisen tehtävän minulle, va vänrikille, antoi Pohjanmaan Jääkäripataljoonan pataljoonapuseeri majuri Veikko Salmi Ristilammella kesäkuun kolmantena päivänä vuonna 1964 silloisen 1. Divisioonan ampumaleirin ja sotaharjoituksen päätöstunnelmissa. Toimin tuossa harjoituksessa keltaisen puolen, majuri Uuno Tarkin komentaman ja Kainuun prikaatin muodostaman vahvennetun pataljoonan 4. Komppanian päällikkönä. Komppanian muodostamisesta vastasi Pohjanmaan Jääkäripataljoonamme. Tulenjohtopäällikkönä uurasti vänrikki Kauko Kunnari,

jonka tapasin myöhemmin syksyllä 1964 Santahaminassa samalla kadettikurssilla n:o 51. Komppaniamme peittosi heti alkukahinoissa Pohjan Prikaatin muodostaman sinisen pataljoonan kärjen riipeyden ja harjoittelun ansiosta. Kesti vain

neljä minuuttia käskystä, kun majoittuneena ollut komppaniamme eteni jo jääkärikärkenä.

Kenraaliluutnantti Tauno Kopra, tuolloinen 1. Divisioonan komentaja, tarkasti joukot Rovaniemen torilla seuraavana päivänä 4.6.1964. Ilma oli suorastaan kuuma, ehkä 25 – 30 astetta. Heti katselmuksen jälkeen komensin 3. Jääkärikomppanian pyörille ja lähdimme ajamaan kohti Sodankylää. Vikajärven tienhaaran jälkeen pidimme tauon ja söimme edellisen päivän kesäkeittoa, jota vääpelimme tarjosi lämpöastioista. Ajettuamme tämän jälkeen muutaman kilometrin, meihin kaikkiin iski ankara ripuli. Jouduimme pysähtymään ja lannoittamaan metsää monta kertaa. Samalla voimat vähenivät ja matkavauhti hiiptui, vaikka vääpeli syöttikin meille suolatabletteja veden kera. Loppumatkalla syötiin vain vanikkaa ja juotiin teetä. Kun vihdoinkin illalla yhdeksän jälkeen lähestyttiin uutta varuskuntaa vesitornin vieritse, oli ensimmäinen vastaan tulija hu-

malainen mies, jonka naamataulu oli murjottu ja verinen. Tuolloin tuli mieleen, että millaisia vastaan tulijoita mahtoivat kokea Lapin sodan aikaiset Jääkäripataljoona 1:n soturit lähestyessään Sodankylää 20.10.1944? Silloinkin 3. Jääkärikomppania oli kärkenä.

Kapea soratie johti raviradan ohi asuntoalueen sivuute, joka näytti lähes valmiilta, edelleen matalan kasarmi 1:n luo. Ikkunoiden alla oli lähes metrin lumikerros, vaikka maa muuten oli lähes paljas ja ilma lämmin. Sotilaskoti ja pari seuraavaa kasarmia olivat rakenteilla. Majoittumisen jälkeen ensimmäinen tehtävä oli vartiinnin järjestäminen. Laitoimme ylikersantti Nurkan kanssa vartiomiehen varustettuna konepistoolilla ja kovilla patruunoilla asuntoalueen tienhaaran toiselle puolelle. Yhteysvälineeksi vedettiin puhelin-kaapeli, jonka molemmissa päässä oli kenttäpuhelin. Salamaniskujen varalle upotettiin kaapeli jyrkkiä mutkia tehden maahan muutaman metrin matkalle vartiomie-

Sodankylän kunnan tervetuloitovotus. Kuvassa Akseli Paarman ja Vilho Kiuru

hestä lähtien. Näin selvittiin ilman haavereita pari kuukautta muun pataljoonan tuloon saakka.

Seuraavana päivänä kävimme Nurkan kanssa ilmoittautumassa kunnassa, seurakunnassa, paloasemalla sekä Puolustusministeriön rakennustoimistossa ja sovimme alustavasti yhteistyöstä sekä vastuualueista. Sopimukset olivat suullisia.

Varusmiehille annettiin taistelukoulutusta aamupäivisin lähimaastossa Jeesiön ratsutien varressa. Sääski- ja mäkäräisaikana harjoiteltiin ilman taukoja ja lopuksi huillattiin sisällä kasarmilla. Tuolloin ei ollut enää pikiöljyä, eikä vielä kek-

sitty parempiakaan konsteja. Iltapäivin varusmiehet kaivoivat kaapeliojia, autoivat rakennustöissä ja siivosivat aluetta. Ampumaraatojen kunnostusta Jeesiönjoen takana johti ylikersantti Jussi Kallioniemi, joka tuli varuskuntaan 12 hevosen kanssa pari viikkoa myöhemmin. Joen ylitys ruuhilla monta kertaa päivässä oli työlästä voimakkaan virtauksen vuoksi. Eräänä yönä kova ukkossade oli pudotanut 300 metrin radan lähes valmiin taulujen numerorakennelman suojavallilta alas. Tarkkana sotilaa-

na Kallionimi laski klubiaskin takakanteen menetettyjen työtuntien määrän ja hinnan. Näissä rakennustöissä käytettiin hyttysuojana pään yli vedettyä kesäpuseroa m 36, johon jäi tähytysaukko ja kädet suojattiin nahkarukkasilla.

Vaasaan Pohjanmaan Jääkäripataljoonan esikuntaan soitettiin joka toinen päivä tai sieltä soitettiin meille pataljoonapuseeri majuri Veikko Salmi, huoltopäällikkö majuri Ahti Lähtevänoja sekä useimmiten esikuntaväpeli sotilasmestari Tauno Määttänen. Laadimme ja lähetimme myös oman 3.JK:n viikkopalvelusohjelman Vaasaan viikoittain.

Kohta alkoi meidän huoleksemme tulemaan iltaisin muuttokuormia Vaasasta. Kuorman mukana tai etukäteen tuli toivomus asunnon tyyppistä (kerros- tai rivitalo) ja koosta. Yhdessä ylikersantti

Nurkan kanssa määrittelimme siten asunnon ja johdimme kuormien purkamisia vuorooin. Tilannetta helpotti väpeli Eeli Simeliuksen tulo pian meidän jälkeemme. Hänen päätyönään oli Sotilaskodin takana sijaitsevassa parakkikylässä toimivan ruokalan ja muiden huoltopaikkojen johtaminen ja hoitaminen.

Lauantaiaamuisin polkaistiin Jeesiön lenkki ja harjoiteltiin samalla jääkärikärjen toimintaa. Iltapäivisin siivottiin ja käytiin parakkikylän saunassa, jonka vesihanasta sai aina lievän sähköiskun, mutta ilmeisesti se oli samalla hierontaa.

Kerran viikossa järjestettiin iltahartaus, jonka piti aluksi kirkkoherra Salonius tyttärensä kanssa. Myös Sodankylän kirkossa käytiin koko komppanian voimin parit kertaa. Heinäkuun alussa palvelukseen ilmoittautui sotilaspastori Ilpo Sirkka, joka kertoi olevansa sotainvalidi, mutta täysissä voimin silloin. Hänellä oli jääkäriin kauluslaatat ja hän sanoi olevansa jääkärisotilaspastori. Hän hoitikin sitten tehtäviä

ään antaumuksella. Hänellä oli luja usko ja luottamus; usein kuulimme ”kyllä Herra varjelee”. Tapasin Ilpo Sirkkan neljä vuotta myöhemmin, kun olimme menossa Kyprokselle YK:n rauhanturvatehtäviin. Hän meni Suomen pataljoonan papiksi ja minä Kainuun prikaatista 1.Jääkärikomppanian varapäälliköksi kapteenina. Ilauduimme molemmat kovasti ja pidimme tiivistä yhteyttä myös Kyproksella. Hän kävi meidän komppaniassamme ainakin kerran viikossa mm. saunomassa. Sielläkin Herra varjeli meitä.

Kesällä 1964 lomat varusmiehille olivat tiukassa, koska matka Rovaniemelle oli jo 134 km ja vain vähäinen osa 3.JK:n miehistä oli kotoisin Lapista. Rangaistukset olivat harvinaisia ja ne sovittiin yleensä työllä. Eräs jääkäri sai kuitenkin pitkän rangaistuksen kiljun valmistamisesta. Varuskunnan putkat oli suunniteltu Sotilaskodin alakertaan, mutta ne eivät olleet vielä valmiit. Niinpä jääkäriin piti aluksi rakentaa itselleen sinne sovituskoppi, joka kylläkin oli lähes valmis.

Varuskunta-alueella kävi runsaasti vieraita ja muita uteliaita katsomassa uusinta suurta varuskuntatyömaata. Panssariprikaatin komentaja kenraalimajuri Olli Korhonen suositteli minulle pikaisena menona Kadettikouluun paikalla näkyvän kaaoksen keskeltä.

Tilanne helpottui heinäkuussa, kun 3.JK:n päälliköksi saapui luutnantti Juhani Åkerman ja väpeliiksi väpeli Arne Meronen. He olivat riukskoja ja tiukkoja sotilaita. Niinpä me pääsimme ylikersantti Heimo Nurkan kanssa keskittymään koulutus- ja huoltotehtäviin. Nurkka oli saanut lääkintäkoulutuksen ja hän hoiti esimerkillisesti niitäkin tehtäviä, kunnes yliväpeli Urho Pöyry ja väpeli Reino Kaski saapuivat.

Ajoin 2.8.1964 Askan kylään 3.JK:n mukana ottamaan vastaan muuta pataljoonaa, joka oli pyöräillyt monta vuorokautta Vaasasta. Askasta koko Pohjanmaan Jääkäripataljoona siirtyi pyörin uuteen varuskuntaan. Sodankylän kirkolla ohimarssin ottivat vastaan pataljoonan komentaja everstiluutnantti Paavo Junttila, kunnanhallituksen puheenjohtaja Vilho Kiuru ja pataljoonan huoltopäällikkö majuri Ahti Lähtevänoja. Muutaman päivän kuluttua järjestettiin varuskunnassa paraatikatselmus, jossa oli mukana Vaasasta tullut henkilöstö mm. luutnantti Matti Närhi ja kersantti Raimo Kitunen meidän komppaniastamme.

Vänrikki-kesä oli avartava ja kasvattava kokemus monessakin asiassa. Sodankylän ja varuskunnan sijainti keskellä Lappia sekä pitkät etäisyydet mietityttivät vieläkin. Silloinen pataljoona komentaja everstiluutnantti Paavo Junttila tuli toukokuussa 1964 Ristilammelle ampumaleirille. Hän oli juuri käynyt Pääesikunnassa ja keskustellut etäisyyksistä. Puhuttelussa hän esitti meille kysymyksen, johon vastasi itse. ”Mikä Suomelle tärkeä paikkakunta on yhtä kaukana Helsingistä kuin Sodankylä – se on Moskova!”

Kirjoittajan everstiluutnantti Esko Hirviniemen taustaa

Palvelin Pohjanmaan Jääkäripataljoonassa varusmiehenä 15.06.1963 – 09.05.1964, pataljoonan 2. Jääkärikomppaniassa. Komppanian päällikkönä toimi luutnantti Niilo Mohell, sitten yliluutnantti Kalle Parkkari, väpelinä sotilasmestari Pentti Rauhala, kouluttajina yliväpeli Kuitunen, ylikersantit Raudaskoski ja Heimo Nurkka sekä kersantti Tapani Liimakka. Oltuani muutaman päivän siviilissä, palasin Vaasaan ja ilmoittauduin väänrikkinä palvelukseen 3. Jääkärikomppaniaan 15.05.1964, vanhimpaan punatiiliseen kasarmiin, jossa myös pataljoonan esikunta sijaitsi. Päällikkönä toimi yliluutnantti Pentti Seppo ja väpelinä väpeli Arne Meronen, joka kertoi palvelleensa mm. suomalaisessa SS-pataljoonassa Saksan itärintamalla. Vajaan viikon kuluttua lähti koko PohmJP junakuljetuksena Ristilammen ampumaleirille ja sotilaskuljetukseen minut määrättiin junakuljetuksen johtajaksi. Niinpä kävin kuittaamassa junan, josta piti laskea ns. härkävaunujen lankutkin, ettei niitä käytettäisi kamiinoiden polttopuina.

Pohjanmaan Jääkäripataljoona oli maamme eturivin joukko-osastoja ja monet komentajat ylenivätkin kenraaleiksi, esim. Otto E Ylirisku ja Paavo Junttila. Pataljoonassa vallitsi reipas jääkärihenki, henkilökunta tunsivat toisensa ja useimmat varusmiehetkin. Siellä palveli voimakastahtoisia persoonallisuuksia, joista monet olivat sodan käyneitä ja isällisiä. Mieleen jäivät mm. majuri Leo Wanamo, 1.JK:n kapteeni Keijo Talvisto ja väpeli Herman Aherto, AuK:n yliluutnantti Mauri Salminen, yliväpeli Jaakko Olli, ylikersantti Esko Tuomisto ja Matti Nikula sekä kapteeni Antero Siltala, luutnantti Pekka Auvinen, Martti Kokkonen ja Jorma Vilenius.

Palvelin myöhemmin pitkään Vaasan varuskunnassa vuosina 1973 – 1991 Vaasan sotilaspiirin ja Pohjanmaan sotilasläänin esikunnissa sekä Vaasan rannikkopatteriston huoltopäällikkönä. Jääkärien esimerkkiä noudattaen kehitimme varuskuntaa; rakensimme monikäyttöisen koulustalon, nykyaikaisen yleisvaraston ja ampumaurheilukeskuksen sekä hankimme laajat harjoitusalueet Laihialta ja Jurvasta. Joukot ovat poistuneet Vaasan kasarmialueelta, niin kuin Pohjanmaan Jääkäripataljoona viisikymmentä vuotta sitten, mutta muistot ja merkit sekä jääkärihenki pysyvät Jääkärien kaupungissa ikuisesti.

Sotilaskotikin seuraa aikaansa

Esittelymateriaalia, rekrytointikoulutusta, verkostoitumista, somea...

Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry. pyrkii tuomaan asiaansa tunnetuksi nykyisin somen ja netin kautta sekä esittelemällä toimintaansa aina, kun se on mahdollista ja sallittua. Monesti jo se, että me työskentelemme erilaisissa tilaisuuksissa vihreissä asuissa, herättää itsessään kiinnostusta. Oman asiamme tuominen tunnetuksi ja myös rekrytointi ovat meille tänä päivänä aivan yhtä tärkeitä kuin missä muussa järjestössä tahansa.

Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry. on tehnyt sotilaskotityötä So-

dankylässä jo yli 70 vuoden ajan. Ensinnäkin munkkia ja kahvia myi täällä rajasotilaskotiyhdistyksen paikallisosasto, kunnes tänne perustettiin oma yhdistys lokakuussa 1959. Jatkosodan jälkeen kiinnostus tällaiseen toimintaan oli suuri ja toiminta vireää. Vapaaehtoistyö varusmiesten hyväksi koettiin tärkeäksi. Samaa kipinää löytyy edelleenkin iäkkäämmistä sisarista, mutta motivaatiot tähän työhön voivat nykyään olla hyvinkin monenlaisia. Yksi voi olla se, että oma poika tai tyttö lähtee armeijaan.

Tällä hetkellä maassamme on noin 6000 vihreää sisarta ja yhdistyksiäkin on kaikkiaan 37. Sodankylässä on sisaria 91.

Sotilaskotiharrastukseen liittyy myös sisartoimintaa ja retkiä. Palkaskero ja paikalliset porot kuulivat sisarten iloista naurua eräänä kauniina syyspäivänä.

Varuskuntien lakkauttaminen on asettanut oman haasteensa järjestön tulevaisuuteen. Olisi innostuneita tekijöitä, mutta ei ole paikkaa eikä tapaa toimia. Etelä-Suomessa sisaret voivat käydä työvuo-roilla "naapuriyhdistyksissä", mutta täällä pohjoisessa se ei olekaan niin yksinkertaista. Tosin Oulun "pojaton" yhdistys on esimerkiksi tavalla jatkanut toimintaansa sekä kotipaikkakunnalla erilaisin keinoin että lähettämällä sisaria Kajaanin yhdistyksen avuksi ja hoitamalla rovaniemeläisten kanssa Sarrijärven leirisotilaskotia.

Verkostoitumista ja rekrytointia

Pohjois-Suomen sotilaskotiläänin läänintuomikunta järjestää ensimmäisenä tässä järjestössä koulutuksen, jossa puhutaan mm. uusien sisarien rekrytoimisesta sekä verkostoitumisesta. Idea syntyi, kun pohdittiin uusien sisarten koulutuksen sisältöä läänintuomikunnan kevätkokouksessa. Koulutus toteutetaan syyskuussa.

Me Sodankylässä ylläpidämme yhdistyksen facebook -sivuja, joiden kautta tiedotetaan mm. sotilaskodin poikkeavista aukioloajoista. Meillä on myös kotisivut, joita kehitetään jatkossa entistä paremmiksi.

Yhdistys on teettänyt mainosmateriaalia, mm. mainoskarkkeja yhdistyksen logolla sekä on parhaillaan teettämässä itselleen historiansa ensimmäistä paperista esitettä, jotta meillä olisi antaa myös jotakin "kättä pitempää". Yhteistoiminta mainostoimiston kanssa on jo sinällään aivan uutta.

Seita-säätiön mediapaja on tehnyt yhdistyksen toiminnasta kertovan dvd:n tämän vuosituhannen alussa ja sitä ollaan nyt uudistamassa. Dvd näytetään myös alokkaille sotilaskodin tulojuhlassa.

Joka vuosi tehdään asiakaskysely, missä halutaan tietää varusmiesten toiveita mm. sotilaskodin valikoimista, henkilökunnasta, aukioloajoista sekä palveluista, ja keskiarvoja verrataan edellisten vuosien vastaaviin. Sotilaskoti pyrkii toimimaan toiveiden mukaisesti, vaikka kaikkia toiveita ei pystytäkään toteuttamaan. Jääkärituomikunta tuo yhdistyksen johtokunnan kokouksiin varusmiesten toiveita ja vihreä veli, Jääkäriprikaatin edustaja toimii yhdistyksen linkkinä Jääkäriprikaatin suuntaan.

ään

Sodankylän sisarten katse on tiukasti tulevaisuudessa.

Jäseniksi myös miehiä

Vaikka olemmekin vihreitä sisaria, voi järjestöön nykyisin liittyä sekä miehet että naiset. Edellytyksenä on Suomen kansalaisuus ja 16 vuoden ikä. Jäsenanomukset käsittelee ja jäseneksi hyväksyy meillä yhdistyksen johtokunta. Miehillä on esim. Kajaanissa perustettu oma erityisjaosto, joka selvittelee mm. kaikenlaisia teknisiä ongel-

mia. Monessa yhdistyksessä on myös pikkusisartoimintaa, johon pääsee mukaan jo 10-vuotiaana.

Yhdistykseen kuulumiseen sisältyy jäsenmaksun maksamisen lisäksi myös työvelvoite. Jäsenet tekevät Sodankylässä töitä tarjoilu-, liikkuvan sotilaskodin sekä hengellisessä jaostossa.

Hyvä harrastus on palkitsevaa, innostavaa ja haasteellistakin – niin myös sotilaskotityö.

Yhdistyksen facebook -sivut ovat olleet käytössä muutaman vuoden.

Pohjan Prikaatin killan perinteinen lipunnostotilaisuus kansallisena veteraanipäivänä

Vuodesta 1995 alkaen Pohjan Prikaatin kiltta on järjestänyt veteraanien perinteitä kunnioittaen juhlallisen lipunnostotilaisuuden kansallisena veteraanipäivänä. Lipunnosto tapahtuu samassa paikassa, missä se tapahtui 27.4.1945 Lapin sodan päättyneen kunniaksi siis kolmen valtakunnan pyykillä Kilpisjärvellä. JR1:n miehet, killan perinnejoukkojen taistelijat, suorittivat sodan viimeiset taistelutehtävät Lapin sotaan liittyen Kilpisjärven maastossa työntäen samalla viimeisetkin saksalaissotilaat valtakuntamme alueelta pois.

Tänä vuonna Operaatio Pohjanloimuun, kuten me sitä killassa olemme oppineet kutsumaan, lähti kolmisenkymmentä kiltaveljeä ja sisarta. Ilahduttavaa tietysti se, että joukossamme oli sotiemme veteraaneja. Yli-iläinen veteraani Hemmi Jaara on osallistunut jo useana vuonna tapahtumaamme. Samoin hämeenlinnalainen Tauno Palo tuli jälleen kerran paikalle. Joukkomme koostui tänäkin vuonna jo monta kertaa mukana olleista, mutta mahtui joukkoon myös aivan ensikertalaisiakin.

Matkan runko on vakiintunut sellaiseksi, että on matkustuspäivä Kilpisjärvelle, sitten välipäivä ja sen jälkeen varsinainen lipunnostopäivä ja yön nukkumisen jälkeen kotimatka Ouluun. Siirtyminen lipunnostopaikalle tapahtuu joko hiihtäen tai kelkka kyydeillä. Kilpisjärveltä kolmen valtakunnan rajapyykille

kertyy matkaa noin 12-15 kilometriä riippuen siitä aloittaako matkan järven keskipaikkeilta koululta tai pohjoisosasta retkeilykeskuksen kohdalta. Kiltalaisten majoittuminen on ollut yhtä retkeä lukuun ottamatta paikallisella koululla – miehet juhlasalissa ja naiset määrällisesti vähemmistönä luokissa. Jääkäriprikaatin varusmiehet ovat tukeneet matkaamme erilaisin tukitoimin ja hyvin onkin huolto pelannut. Viime aikoina Jääkäriprikaatin kokelaat ovat suorittaneet samaan ajankohtaan kokelasvaelluksen Käsivarren komeissa maisemissa. Sama kokelasjoukko on ollut myös lipunnostotilaisuudessa lippujoukkueena paikalla.

Killan puheenjohtaja Kari Ahokas toivotti tapahtumaa tulleet katselijat tervetulleiksi ja esitteli paikalla olleet veteraanit. Tänä vuonna lipunnoston ja lippulaulun jälkeen juhlapuheen piti Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja

kenraalimajuri Jorma Ala-Sankila. Hänen jälkeensä tunturikuoro vahvennettuna kiltaveljillämme Reino Tuomisella ja Pentti Sutelalla lauloivat Suomen laulun. Tilaisuuden päätteeksi kiltalaistemme mukana Oulusta matkustanut pastori Heikki Karppinen suoritti kenttäharjoituksen. Tilaisuus päättyi Isänmaavirteeseen. Tilaisuuden jälkeen Pohjan jääkäripataljoonan varusmiehet tarjoilivat hernekeittoa kenttälounaaksi viereisellä Kuohkimajärven kämpällä.

Tänä vuonna Enontekiön kunta oli järjestänyt veteraanipäivän ilalle kansalaisjuhlan, mikä pidettiin Kilpisjärven koululla. Ohjelmassa oli lyhyet puheet ja paljon musiikillisia esityksiä. Yleisö viihtyi silminnähden hienosti.

Paikalla oli jälleen noin 250 matkailijaa ympäri Suomen maata. Osa heistä on ollut joka vuosi tilaisuudessa mukana. Veteraanien paikalla olo ja puolustusvoimien tuki yhdessä tekevät tilaisuudesta oivan maanpuolustustahtoa kohottavan tilaisuuden. Kiltalaisena on ollut myös hieno todeta, että tilaisuus on huomioitu myös valtakunnallisesti, sillä sotavahinkosäätiö on muutama vuosi sitten huomioinut Pohjan Prikaatin kilttaa. Perusteluissa mainittiin erityisesti veteraaniperinteen kunnioittaminen Operaation Pohjanloimussa.

Suomalainen sotilaspartio Itävallan Alpeilla

Itävalta oli saanut järjestettäväkseen vuoden 1960 Kansainvälisen Sotilasurheiluliiton CISM:n talvimestaruuskilpailut. Kisat järjestettiin Saalfeldenissä, joka tarjosi seudulle tyypilliset ulkoiset olosuhteet suurine jyrkkäpiirteisine korkeuseroineen. Kaupunki uinuu Alppien syleilyssä muutamia kymmeniä kilometrejä Salzburgista etelään.

Odotettavissa olevat jylhät kilpailumaastot huomioiden Pääesikunnan Koulutusosasto päätti suunnata katsastukset ja kilpailujoukkueen viimeistelyharjoitukset Rukalle, joka tarjoaisi ainakin vähän viitteitä siitä, mitä tulisi tarjolle Saalfeldenissä. CISM:n katsastuskilpailut järjestettiin tammi-helmikuun vaihteessa. Kainuun Rajan Kuusamon Rajakomppania majuri Eero Naapurin johdolla vastasi käytännön järjestelystä, eikä ratoja suunnitellakaan varmaan ollut jättänyt käyttämättä ainuttakaan hiihtokelpoista nousua eikä jyrkimpä laskuja.

Katsastuskilpailun jälkeen nimettiin partiot – johtaja, varajohtaja ja kaksi miehistön jäsentä. Suomen I partioon määrättiin karsintojen kaksi parasta, varusmiespalvelustaan suorittava nuorten Suomenmestari Tapio Rasi ja maamme kärkipään hiihtäjiin luokituttu rajajääkäri Valde Nevalainen. Partion varajohtajaksi nimettiin aina luotettava Pentti Napari ja partion johtajaksi tämän kirjoittaja. Suomen II partion johtajaksi nimettiin Lapin mies Onni Kotala ja III partion Reijo Korhonen. Valintojen jälkeen valitut jäivät heti Rukalle viimeistelyleirille painopisteenä mäenlaskun harjoittelu hiihtokaan unohtamatta.

Valde Nevalainen tunnettiin kovavauhtisena hiihtäjänä, mutta mäkien lasku tuotti hänelle ongelmia. Tämän tietäen päätin partion johtajana harjoittaa mahdollisimman paljon partioni laskutaitoa

Rukan silloisen laskettelurinteen laelta Karhun juoma lammelle. Laskettelurinteen päällä otin partioni jonoon minä edessä, Valde, Tapio ja Pentti. Laskimme viiden metrin etäisyyksin ja silloin tällöin pysäytin toivoen toistenkin pysähtyvän. Onnistumisesta kertonee viimeistelyleirin ja tulevan matkan johtajan eversti Esko Vahlan toteamus leirin päätyttyä: Tulipa kallista kun partioltanne meni 6 paria ”Järvisiä” päreiksi.

Päälletulija jäi aina kahvit velkaa niin usein, että minä olen vieläkin saamapuolella.

Joukkueemme saapui yön pimeydessä Saalfeldenin kasarmille, emmekä nähneet ympäristöstä muuta kuin muutaman katuvalon. Aamulla heräsin päivän valjetessa Valde Nevalaisen tokaisuun: Herra yliluutnantti, rajajääkäri Nevalainen ei laske noita myötäleitä. Hänen sänkyssä oli näet ikkunan vierellä eikä hän nähnyt taivasta vaan pystyjyrkän korkeuksiin ulottuvan kallioseinämän

Välipäivät käytimme maastoon tutustumiseen hiihdellen ja laskellen sekä aseiden kohdistamiseen. Olympiakultamitalisti Tony Seilerinkin harjoittelurinne käytiin testaamassa.

Partiokilpailussa oli matkana 25 km ja korkeuseroa päälle 200 m. Voitelumme valliinneeseen vesikeliin onnistui hyvin. Kilpailu lähti partioltani mukavasti käyntiin.

Vasta ampumapaikalla alkoi ongelmia. Sinne tultuamme miehet ottivat ampuma-asennon makuulta ja valmistautuivat särkeämään maalina olevat pilotpallo. Annoin ensin luvan varajohtajalle ja Pentin tähtäämä pallo meni rikki ensimmäisellä laukauksella. Saman teki Tapio. Sitten annoin Valdelle luvan laukaista. Hän ei ollutkaan vielä valmis, vaan lausaliikkeessä tyrkkäsi kolme patruunaa kotelon pohjalle eikä lukkoa sulkiessa patruuna mennyt

pesään. Kun hän sitten tähtäsi ja laukaisi, ei tapahtunut mitään. Valde viritti varmistimesta ja laukaisi taas, ei mitään.

Silloin huomasin tapahtuneen ja käskin hänen laskea aseensa repun päälle, menin vierelle ja tein latausliikkeen. Nyt meni patruuna piippuun. Hän tähtäsi – ohi, johon tokaisi: ”ohoh ainakin se läheltä meni kun pallo heilahti”. Toisella laukauksella pallo hajosi. Mutta kaiken muun ajan hukkan lisäksi tuli partiolleni 1 sakkominuutti. Valdella ja minulla alkoi kiivas takaa-ajo, sillä toisille olin antanut luvan lähteä hiihtämään edellä. Muutaman kilometrin vaihtelevan maaston jälkeen oli edessä ladun vaativin nousu. Saavuttimme edellä menneen partioni puoliskon, mutta nousun alkaessa Valde sanoi olevansa aivan poikki. Hiihtovauhdin tasaamiseksi hänen reppunsa oli varustettu painavamaksi kuin toisten reput. Otin hänen reppunsa selkääni ja nyt partio koossa nousimme ylös. Alkoi pitkä vaativa lasku pitkin metsäisen purouoman latua 200 metriä alemmaksi. Pentti ja Tapio laskivat mäen ongelmitta, mutta Valde kaatui kolme kertaa aseineen pävineen. Onneksi sillä ei tarvinnut enää siinä kilpailussa ampua. Laskun jälkeen annoin repun takaisin. Loppumatkan hiihdimme partio koossa. Muutama sata metriä ennen maalia huomasin, että Valden kivääri on vireessä ja silloin välähti, että kolmas patruuna onkin piipussa ja kivääri varmistamatta. Pyysin hänen pysähtyä ja avasin lukon. Se patruuna saattaa olla vieläkin siellä Saalfeldenin niityllä, ja jos en olisi huomannut etukäteen, olisi maalialueella saattanut tapahtua pahakin vahinko itävaltalaisso-tilaiden tarkastaessa maalissa tulijoiden aseet yleisön edessä.

Partiokilpailun voitti Martin Stockenin johtama Norjan II partio, Kotalan partio oli toinen ja minun kolmas.

Tunnelmia ja odotuksia ensimmäisten palveluspäivien jälkeen

Vuoden 2014 toisen saapumiserän alokkaat aloittivat palveluksensa maanantaina 7. heinäkuuta. Kolmannen Jääkärikomppanian kaksi alokasta kertoivat tunnelmistaan ja odotuksistaan ensimmäisten palveluspäiviensä jälkeen.

Alokas Laura Pulju – 19 vuotta – Sodankylä

Vaikka olinkin kuullut jo ennen palvelukseen astumistani hyvin paljon armeijajuttuja kavereilta ja tutuilta, päätin suhtautua kaikkeen avoimin mielin. Ennakkotiedoilla ei kuitenkaan ole ollut suurta merkitystä, sillä koulutus on aloitettu aivan nollassa. Suurin osa ensimmäisen viikon viikko-ohjelmasta onkin koostunut erilaisista oppitunneista. On opeteltu mm. tervehtimistä, toimistokäyttäytymistä, arvomerkien tunnistusta ja muita sotilaan perusasioita. Oppituntien lisäksi on ollut myös sulkeisia, varusteja-koja, haastatteluja sekä terveystarkastukset.

Aikaiset aamuerätykset ja myöhään jatkuvat päivät ovat tietysti osoittautuneet melko vaikeiksi. Kuitenkin vapaa-aikaa on ol-

lut riittävästi, ja omien tupalaisten kanssa on ehtinyt jo viettää aikaa. Olen jo nyt huomannut, että meillä on todella hyvä porukka ja yhteishenki muiden tyttöjen kanssa.

Odotan jo innolla sitä, että olen oppinut niin hyvin talon tavoille, että perusjutuista voidaan siirtyä haastavampiin koulutuksiin. Varsinkin ammunnat ja metsässä harjoittelu kiinnostavat kovasti. Peruskoulutuskauden jälkeen tahdotinkin lähteä aliupseerikurssin jääkäri- tai sotilaspoliisilinjalle.

Alokas Ville Kivioja – 20 vuotta – Oulu

Varusmiespalvelukseen astuminen on sujunut ilman suurempia vaikeuksia. On ollut ilo huomata, että etukäteen kuullut kertomukset armeijasta ovat pitäneet tähän mennessä paikkansa, niinpä olen osannut varautua ennakkoon jo oikein. Kovassa helteessä jonossa odottelu ja uusi unirytmii ovat tähän mennessä olleet isoimmat haasteet, mutta nekin vaativat silti vain totuttelua. Positiivisia asioita on ollut kuitenkin ollut paljon enemmän.

Päivät ovat olleet todella kiireisiä ja ruokailujakin tuntuu olevan joka välissä. Muonituskeskuksen ruoka, ja varsinkin Sotilaskodin munkit, joita isovelji jo aikoinaan lomillaan toi kotiin, ovat osoittautuneet erinomaisiksi. Ryhmä-

keskustelut ovat auttaneet henkilökuntaan, johtajiin ja muihin varusmiestovereihin tutustumisessa ja yhteishengen luomisessa. Olen nyt jo varma, että tulen armeijasta saamaan hyviä uusia kavereita.

Suunnitelmissani olisi tällä hetkellä kuljettajakoulutus. Armeijassa koulutettavista ajokorttiluokista tulisi varmasti olemaan hyötyä myös palveluksen jälkeenkin, voisivathan ne auttaa jopa työllistymisessä. Vielä on tieteenkin liian aikaista tehdä mitään lopullisia päätöksiä. Jännityksellä odotelenkin miltä ne leiriyöt ja lomien paluukuljetukset tuntuvat.

AUK 1/14

Kranaatinheitinlinjan ja kurssin priimus, alikersantti Eetu Juhani Väänänen
Tiedustelulinjan priimus, alikersantti Ville Tapani Helenius
Jääkäriinlinjan priimus, alikersantti Niko Petteri Mikael Niemelä
Panssarintorjuntalinjan priimus, alikersantti Jukka Petteri Berg
Moottorilinjan priimus, alikersantti Joel Salo
Sissiradistilinjan priimus, alikersantti Antti Evertti Heikkilä

Jalkaväen aliupseerikurssi 114

Jääkäriprikaatin Jalkaväen aliupseerikurssilla koulutetaan oppilaita Jääkäri-, Tulenjohto- (KRH), Tuliasema- (KRH), Tiedustelu-, Panssarintorjunta- ja Moottorilinjoilla ryhmänjohtajatehtäviin. Tiedustelulinjan osana koulutetaan pieni joukko erikseen valittuja ja kilpaurheilutaustaisia varusmiehiä joille räätälöidään johtaja-, sotilas- ja urheiluvalmennuskoulutusta sopivasti. Tiedustelulinjan osana koulutetaan vielä lisäksi pieni joukko Sissiradistialiupseereja ja heidän koulutuksensa toteutetaan enimmäkseen Sissikomppanian johtamana. Valtaosa koulutettavista on alun perin Jääkäriprikaatin omia varusmiehiä mutta osa saapuu koulutukseen Lapin lennostosta ja Lapin ilmatorjuntarykmentistä.

Reserviupseerikoulutukseen valikoituneet oppilaat siirtyvät Aliupseerikurssi 1:n jälkeen syventämään joukkueen johtamisen haasteellisuuteen Haminan Reserviupseerikouluun.

Huollon eri toimialueille erikoistuvat tulevat ryhmänjohtajat saavat tästä saapumisesta alkaen johtajakoulutuksensa kokonaan Kainuun prikaatissa eivätkä enää suorita AUK1-vaihetta Jääkäriprikaatissa kuten ennen.

Seitsemän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 1:n aikana oppilaat harjaantuvat partion ja ryhmän johtamisessa sekä oman ryhmän aseistuksen ja muun kaluston käsittelyssä. Nämä ovat tärkeitä taitoja koska johtajan täytyy johtamansa ryhmän kaiken kaluston käsittely ja kouluttaminen kaikissa tilanteissa. Aliupseerikurssi 1:n aikana tätä osaamista harjoitellaan yhdessä taisteluharjoituksessa, yhdessä ampumaharjoituksessa ja lukuisien päivittäiskoulutuksen päivien aikana varuskunnan lähialueilla.

Perusteiden oppimisen jälkeen yhdessä viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 2:n aikana oppilaat harjaantuvat ryhmän johtamiseen

joukkueen ja komppanian osana, sekä kouluttamaan oman aselajinsa asioita tuleville alaisilleen. Nämä harjaantumiset puolestaan tapahtuvat yhden ampumaharjoituksen ja vähintään kahden vaativan taisteluharjoituksen aikana päivittäiskoulutuksen lisäksi.

Jalkaväen aliupseerikurssin 114 koulutuksessa noudatettiin kaikilta osin Maavoimien hajautetun taistelun oppeja, ja se näkyi perusteellisina valmisteluina sekä vaativina harjoituksina Kyläjärven harjoitusalueella kaikilla linjoilla koko Aliupseerikurssin ajan. Jääkärien taistelu -hidastaa, kuluttaa, torjuu, pitää ja tarvittaessa hyökkäämällä lyö- on kaiken toiminnan ydin. Muiden aselajien täytyy Jääkärien taistelutapa ymmärtää jotta heitä pystytään parhaalla mahdollisella tavalla tukemaan ja yhteinen tavoite tai loppuasetus saavutetaan.

Jalkaväen Aliupseerikurssi 114:n oppilaat ja henkilökunta:

Tämän kevään Aliupseerikurssi oli ehkä yksi rankimmista ja vaativimmista koskaan järjestetyistä johtuen osaltaan sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailusta maaliskuun lopulla. 3.Jääkärikomppanian henkilökunta ja varusmiehet olivat sijoitettuna kilpailujen avaintehtäviin sekä Kommativaarassa että Levillä. Teidät oli valittu niihin tehtäviin koska tiedettiin että työt tehdään aina kiittävästi vaikka joskus tulisikin hieinan tiukempia tilanteita matkan varrella vastaan. Kilpailujen jälkeen ei helpottanut yhtään, sillä muihin tehtäviin käytetty aika täytyi kirjata kiinni eivätkä koulutuksen suoritusvaatimukset ja aikamäärät anna yhtään armoa. Kurssin aikaisista haasteista ja kiireistä huolimatta Aliupseerikurssi valmistui hyvällä kurssin keskiarvolla ja nähdäkseni myös hyvähenkisenä. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin.

Hyvä fyysinen kunto ja kova henkinen kantti kannattelevat nuorta ryhmänjohtajan taimea tehtävien suorittamisessa silloin kun vastuksina ovat väsymys, nälkä, painava rinka, haastavat sääolosuhteet ja tiukat vaatimukset esimiehiltä. Aliupseeri- tai Reserviupseerikurssin aikana ei valmistuta johtajaksi vaan opitaan vasta perusteita siitä.

”Jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoja heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajanaan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustavana esimerkkinä.”

3.Jääkärikomppanian päälliköitä nöyrät kiitokset erittäin ammatitaitoiselle omalle henkilökunnalleni jälleen kerran uuden Aliupseerikurssin koulumisesta. Josko vielä ainakin kerran?

Panssarintorjuntalinja

”Kuka määrää?” ”PST MÄÄRÄÄ!” ”KUKA!?” ”PST!”

Ja niinhän se on, että muut tekevät mitä voivat kun PST tekee mitä haluaa. Linjaylpeys on suuri ja syystä. Eivät muut turhaan puhu sotilaskodissa siitä millaisissa tehtävissä panssarintorjujat ovat taas olleet.

PST eli panssarintorjuntalinja on Jääkäriprikaatin fyysisesti vaativin linja, jossa ammutaan kaiken näköisillä ja kokoisilla PST-aseilla. PST-linjalta koulutetaan sodanajan joukkoihin sinko- ja ohjusjoukkoja. Sinkojen ja yhden miehen ohjusjärjestelmien kantaman, sekä painon vuoksi suoritettava tehtävät tapahtuvat lähellä vihollista, josta johtuen suoritukset ovat sekä nopeita että vaativia. Kurssin alussa meille kerrottiin, että vaikka PST hommat ovat raskaita, ei linja kui-

tenkaan tarvitse pelkkiä supersotilaita, mutta monesti raskaiden taakkojen vuoksi tuntui siltä, että juuri niitä tällä linjalla tarvitaan. Kovaa kuntoa tärkeämpi tällä linjalla kuitenkin on kova mieli, koska ei saa antaa periksi vaikka hieman pahalta tuntuisi.

PST-linja on kooltaan AUK:in pienin linja, joten jokainen mies on tärkeä. PST:ssä ei kaivata työntelijoita ja aamujen laskijoita. Pieni joukkuekoko takaa hyvän ryhmäkiinteyden ja mukavan toimintaympäristön. Kaikki auttavat toisiaan ja hommat tehdään yhdessä tasapuolisesti. Muita linjoja tarkastellessa on huomattu, että kun harjoitus on rankka ja muilla linjoilla on vaikea olla niin PST keksii huumoria lähes joka tilanteeseen.

Hyvän ryhmäkiinteyden ja tehokkaan työskentelyn vuoksi PST-linjan I/14 saapumisera saavutti ryhmätaitokilpailussa neljännen si-

jan sekä nappasi partiosuunnistuksesta kaksoisvoiton ja koulutustasomittauksessa sijoittui parhaaksi panssarintorjuntalinjojen aliupseerikurssiksi. Näihin tai parempiin tuloksiin tulee tähdätä myös tulevien saapumiserien.

Meille koulutettu päälaitte, ohjusjärjestelmä 83M on 110 kg painava kaikkien aseiden äiti. Järjestelmä on purettuna jaettu 6 miehen rinkkoihin joten painoa tulee noin 20 kg/mies, mutta se liikkuu metsässä, aavikkolla ja rännässä silti sutjakkaasti. 83M on erittäin tarkka laite ja ohjuksen voi ampua 4 kilometrin päässä olevan ”Pringles-purkin” läpi vaikka välissä olisi metrin verran panssariterästä.

Erona aiempiin saapumiseriin verrattuna I/14 oli erilainen sillä meille koulutettiin vanhemman mallinen rikkakalusto, kun taas aiemmille saapumiserialle on koulutettu ohjustelakuorma-auton käyttö. Siinä ohjusjärjestelmä on kiinnitetty avomallisen telakuorma-auton alustalle sen sijaan, että se kulkisi rinkoissa.

Rinkat selkään, asenne kuntoon ja kohti uusia haasteita!

Kuvassa ylärivillä vasemmalta oikealle: Ounasti PS, Perälä VJ, Korhonen IK, Keränen HJ, Tommilampi SE
Keskirivillä: Karjalainen TJ, Berg JP, Hyvärinen PA, Björkbacka LEK
Alarivillä: Glader JJ, Raappana SA, Koponen MJ, Tuovinen JMO.

Kuvassa Bergillä on kädessään Aliupseerikurssin panssarintorjuntalinjan priimuksen kiertopalkinto.

Moottorilinja

Moottorilinjalle valittiin sadoista halukkaista varusmiehistä 14 Sodankylästä ja seitsemän Rovaniemen varuskunnista. Moottorilinjalla aliupseerikurssi alkoi viikkoa ennen muita linjoja. Ensimmäisestä viikosta alkaen linjallamme aloitettiin ammattipätevyysoppitunnit muiden kuljettajien kanssa. Pitkien ammattipätevyystuntien päätteeksi linjalla oli lisäksi illalla vielä erilaisten ajoneuvojen ja lisälaitteiden käyttökoulutusta. Tästä johtuen päivät olivat pitkiä ja vapaa-aikaa oli hyvin rajoitetusti. Muutamien viikkojen kuluttua, kun AUK oli alkanut, aloimme ajaa C1E ja CE ajokortteja.

AUK 1 sisälsi kaksi harjoitusta, ampumaharjoituksen ja taisteluharjoituksen. Näissä harjoituksissa osallistuimme ammuntoihin sekä erilaisiin taistelutilanteisiin. Toki harjoittelimme myös harjoituksissa muita moottorilinjalle kuuluvia asioita, kuten ajoneuvojen korjausta, sekä niiden tankkausta ja muita sota-aikaan liittyviä tehtäviä maasto-olosuhteissa.

Oppilaiden ja esimiesten keskuudessa huumoria riitti leiriolosuhteista huolimatta, mutta esimiehen käskyt otettiin kuitenkin vakavasti. AUK 1 aikaan parasta oli ampua ilmatorjuntakonekiväärillä sekä päästä ajamaan uusilla ajoneuvoilla. Moottorilinjalla AUK

1 kesti kahdeksan viikkoa, jonka jälkeen alkoi yhdeksän viikkoa kestävä AUK 2.

AUK 2 alkoi heti täydellä teholla, kun marssimme ajoneuvoin Sarriojärvelle ajoharjoitukseen. Siellä saimme harjoitella ja kokeilla käytännössä mihin maastokuorma-autoilla pääsee ja miten niitä käsitellään sekä huolletaan maastossa. Opettelimme myös moottorimarssia ja siihen liittyviä sodanajan toimintoja mm. ilmasuojaan ajoa umpihangessa.

Tämä harjoitus taisi olla koko palvelusajan paras, koska toimintaa oli hyvin paljon, eikä aika kerinnyt käydä pitkäksi iltaisinkaan. Harjoituksesta palattuamme ammattipätevyys tunnit jatkuivat tavalliseen tapaan ja ne tulevat jatkumaan vielä pitkälle loppukehään.

Ajoharjoituksen jälkeen oli vuorossa joukkueammunnat, missä toimimme pääasiassa kuljetustehtävissä. Osallistuimme vain yksiin taisteluumuntoihin, joita prikaatin komentaja kävi katsomassa. Komentaja kehui suoritustamme siitä huolimatta, ettemme ole ehtineet osallistua taistelukoulutukseen muiden linjojen tavoin.

AUK 2 loppuvaiheilla osallistuimme aselajiharjoitukseen jota tuttavallisemmin kutsutaan välisodaksi saapumiserälle 1/14. Siel-

lä saimme näyttää oppimiamme taitoja johtamisessa ja taisteluisissa. Harjoituksessa aliupseerikurssi muodosti hyökkävään keltaisen puolen. Puolustuksessa toimi muu Jääkäriprikaati sinisen puolen väreissä. Välisota meni mallikkaasti lyhyistä yönistä ja ajotunneista huolimatta.

Ammattipätevyystunnit sisälsivät paljon erilaisia tehtäviä sekä harjoituksia. Ne eivät pelkästään olleet oppitunnilla istumista, vaan myös ajoneuvojen käsittelyä ja niiden tekniikan harjoittelua. Suoritimme ajotehtäviä, jotka olisivat mahdollisia myös siviilielämässä; esimerkiksi kuljetimme telakuorma-autoja vuoden suurimpaan ampumaharjoitukseen Rovajärvelle ja lopuksi takaisin Sodankylään. Jotkut meistä pääsivät myös käymään kuorma-autoilla aina Espoossa asti.

Moottorilinjalla kokee kuria ja tiukkoja tilanteita, joista tulee selvitä ilman henkilökunnan ohjausta, joten oppilasjohtajan vastuu on suuri. Miehiä tuli monenlaisilla taustoilla, mutta koulutus teki meistä vahvan ryhmän, joka toimii tehokkaasti yhdessä tilanteesta riippumatta.

Moottorilinjan piti mielenkiintoisena kouluttajan opetustavat, tempaukset ja tarinat. Hänen antamalla eväillä lähdemme uusiin haasteisiin uusissa yksiköissä johtajan alkuina. Päivääkään emme vaihtaisi pois!

[Kuvassa ylärivillä vasemmalta oikealle: Meskus E, Lauri V, Tainijoki A, Särkelä T, Niemelä V, Leinonen H, Meriläinen S-S

Keskirivillä vasemmalta oikealle: Mertala P, Lukkarila J-P, Mäkelin J, Ervasti J, Rautakoski T, Ijäs A, Palonen J

Alarivillä vasemmalta oikealle: Virta V, Sarkkila S, Salo J, Klasila J, Ollila O-M, Hirsikangas J, Kokkonen T]

Jääkäriinjan

Peruskoulutuskauden päättyttyä 3. Jääkärikomppania täytyi eri yksiköistä tulleista ihmisistä. Jokaista varmasti jännitti tuleva muutos, aliupseerikurssi oli alkamassa. Jääkäriinjan saivat pian huomata minne olivat tulleet, sillä varsinkin aluksi kuri oli kova, ja meiltä vaadittiin paljon aiempaa enemmän.

Vaikka linja oli suuri, jääkäriinjalaiset tutustuivat toisiinsa todella nopeasti. Jääkäriinjan omalaatuinen huumori alkoi kukoistamaan esimerkiksi "Kaitaisen etsinnöissä". Selvennykseksi tässä kohtaa, että Kaitaista ei ole miesvahvuudessa koskaan ollutkaan, vaikka häntä yökaudet etsittiinkin. AUK 1:n aikana suoritettu osittain raskaskin taisteluharjoitus "putki" vahvisti linjan kiinteyttä. Ensimmäinen pidempi harjoitus päättyi herätykseen klo 2.30, jonka jälkeen aloitimme hiihtomarssin kohti varuskuntaa. Marssin loppumatka, 4.5 kilometriä suoritettiin pikamarssina jaloin. Sinä yönä tuskin kukaan nukkui tuntia enempää.

Vaikka harjoitukset ovatkin olleet raskaita, niin etenkin ampumaharjoitukset olivat haasteellisuudessaan miellyttäviä. AUK 1:n aikana pääsimme kokeilemaan hyökkäys- ja puolustusammuntojen lisäksi pimeäämmuntaa pimeätoimintavälineillä, ja toteutimme haastavan ryhmän iskuosaston hyökkäysammunnan. Vaikka kylmässä odottelua tulikin kohtuullisesti, johtuen oman vuoron odottamisesta ammuntaan, jäi varmasti kaikille päällimmäiseksi mieleen onnistumisen tunne, kun ammunnat menivät kouluttajienkin mielestä hyvin.

AUK 1:n ehkä mieleenpainuvien harjoitus oli kuitenkin Pohjan jääkäripataljoonan taisteluharjoitus, joka suoritettiin Kyljärven alueella. Harjoituksessa 3. Jääkärikomppania muodosti sinisen eli puolustavan

puolen, ja Sissikomppania keltaisen, eli hyökkävään puolen. Jääkäriinjan pääsi näyttämään kykynsä mekani-soitua vihollista vastaan väijytyksissä, ja lopuksi hyökkäyksessä. Ensimmäisten päivien väijytyksissä ikuisuudelta tuntuvan vihollisen odottelun lisäksi saimme kokea, että vihollinen ei välttämättä toimi odotustemme mukaisesti, ja jotkut ryhmät kokivatkin raskaita tappioita. Viimeisenä päivänä suoritimme vielä iskuosaston hyökkäyksen Kyljärven Johtolan alueelle, jonne keltaisen puoli oli ryhmittynyt. Hyökkäys onnistui hyvin, ja kouluttajat saivat huomata kehityksemme aseenkäsittelyssä ja ryhmän toimimisessa ja heidän palautteensa olikin sen mukaisista!

Koulutus pysähtyi viikon ajaksi täysin maaliskuun loppupuolella, kun Sodankylässä järjestettiin sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailut eli CISM:n kilpailut. 3. Jääkärikomppaniasta muodostettiin toimitsijaosastot sekä Levillä, että Sodankylän Kommattivaarassa järjestettyihin kilpailuihin. Toimitsijoina pääsimme seuraamaan maailmanluokan tähtien suoriutumista molempien kilpailupaikkojen haastavissa olosuhteissa, ja CISM-viikko olikin monille varmasti yksi palvelusajan hienoimmista kokemuksista.

Edellisiin vuosiin nähden pieni linja pieneni edelleen, kun Reserviupseerikouluun valitut lähtivät kouluttautumaan Haminaan. Aliupseerikurssille jäi hieman yli 20 oppilasta, mikä vahvisti linjakiinteyttä edelleen. Vaikka AUK 2:n aikana harjoituksia oli vähemmän, olivat ne sitäkään raskaampia. AUK 2:n ampumaharjoitus oli AUK 1:n harjoitusta haastavampi, mutta kurssin aikana kasvaneen kunnon ja tilanneälyn ansiosta harjoitus, jonka tarkoituksena oli päästä niin lähelle oikeaa taistelutilannetta kuin rauhan aikana on mahdollista, meni hyvin. Vaikka harjoitteluvaiheessa irtautumisreitit ja pioneeritarvikkeet oli-

vat välillä hukassa, itse kovapanosvaihe sujui moitteettomasti. Kurssin raskain kokemus oli ehdottomasti ryhmätaitokilpailu, johon osallistui koko Aliupseerikurssi. Kilpailussa marssittiin raskaissa varusteissa kymmeniä kilometriä ja matkan varrella oli rasteja, joissa piti suorittaa erilaisia sotilaiden taitoja mittavia tehtäviä. Jääkäriinjan koottiin kolme ryhmää, joista ensimmäinen ryhmä kyseenalaisesta kenkävälinnastaan huolimatta selviytyi toiseksi. Kilpailu päättyi miellyttävään yllätykseen, kun kaikki kilpailijat saivat käydä rantasaunalla saunomassa ja paistamassa makkaraa.

Aliupseerikurssin viimeinen taisteluharjoitus oli aselajiharjoitus, jolla testattiin kotiutuvien tasoa. 3. Jääkärikomppania muodosti keltaisen puolen, ja sinisen puolen muodostivat Tukikomppania, 1. Jääkärikomppania, Huolto- ja kuljetuskomppania, Sissikomppania sekä Rovaniemeltä harjoitukseen saapuneet 2. Jääkärikomppanian osat. 3. Jääkärikomppania onnistui antamaan vaikean vastustajan, vaikka olosuhteet olivatkin hyökkäykselle haastavat. 26 asteen lämpötilassa marssivilla sotilailla itsensä nesteyttäminen ja riittävän ravinnon nauttiminen korostui entisestään.

Kun vertaa niitä henkilöitä jotka olivat juuri aloittamassa Aliupseerikurssia kurssin pian lopettaviin oppilaisiin, on kehitys ollut valtava. Olemme oppineet toimimaan tehokkaasti ryhmissä ja osaamme yhdistää oman toimintamme merkityksen suuremman kokonaisuudessa. Tästä kiitos kuuluu erityisesti ammattitaitoisille kouluttajille ja apukouluttajille, jotka ovat onnistuneet motivoimaan meitä suoriutumaan parhaamme mukaan vaikeisakin tilanteissa. Vaikka emme olekaan vielä valmiita johtajia, voimme kuitenkin varmasti tarttua erään kouluttajamme sanoihin: Opetustavoitteesiin päästiin!

Kuvassa ylärivillä vasemmalta oikealle: Honkala AJ, Määttä JJA, Sauro TO, Rantajärvi MK, Nuorala MK, Taipaleenmäki JJJ, Keto-Tokoi MM, Seppälä TT.

Keskirivillä vasemmalta oikealle: Sarasoja AE, Niemelä NPM, Eerikkilä JM, Oja KOH, Rytilahti LA, Pöyhtäri MT, Kostamovaara TV, Hintsala JJ

Alarivillä vasemmalta oikealle: Hänninen JS, Knuutila MV, Tervo TJA, Savela RP, Partala JS, Uusi-Vähälä JM, Korkea NM

Tiedustelulinja

Noini poijjaat! Näillä pirteillä sanoilla starttasi "Timpalinjan" AUK1, ja noilla sanoilla alkoi myös moni muukin tapahtuma, joista vain tosi "havuhemmo" pystyy nauttimaan.

Tästä parhaimpana esimerkkinä toimii selviytymisharjoitus. Kyseisen harjoituksen voi tiivistää kahteen sanaan: kylmä ja nälkä. HYI OLKOON! Pelkkä reissun muistelu tuo lupon maun suuhun, ei enää koskaan? Taisteluharjoitus sujui tämän reissun jälkeen kuin siivillä. Partiosanomalaitetta rassattiin ja kohdetta tiedusteltiin loppupalven hyisissä pakkasöissä. Venähtäneiden vartiovuorojen, kasarmille eksyneen taistelijaparin sekä vuorokausien läpi valvomisen lisäksi mukaan mahtui myös mitä hienoimpia muistoja niin kasarmilta kuin harjoituksista. Ampumaharjoitusten makkaranpaistoillat, leirimaisemat, "salipantun" peluu, vääpelin vitseille nauraminen, yli-luutnantin kikottimien ihmettely ja

neppailu, kokelaan ohjeiden ja alikersantin leiri-innokkuuden ihmeteleminen sekä toisen alikersantin tuulitukalle ja "härövarustukselle" naureskelu, mutta kaikkein parhaimmat muistot olemme saaneet oman ryhmän keskeisistä juttuokioista niin metsässä kuin kasarmilla, naurua on piisannut mutta myös väittelyjä on käyty lähes joka asiaan liittyen, loppupeleissä olemme sopineet erimielisyydet hyvillä mielin ja nauraneet asioille jälkepäin.

Ryhmätaitokilpailun kolmas sija oli kisan rankkuudesta huolimatta palkitseva kokemus: parempaan-kin olisimme pystyneet, mutta piti hän muillekin suoda mahdollisuus?

Tiivistettynä Aliupseerikurssi on ollut sekä palkitseva että haastava kokemus. Olemme kehittyneet niin yksittäisen sotilaan taistelu- kuin myös johtamistaidoissa. Tästä suuret kiitokset kuuluvat linjamme kouluttajille sekä johtajille

joita ovat meitä ammattitaidolla sekä suurella innolla koulineet tuleviksi johtajiksi. Ilman mahtavia "tekamöllejämme" sekoilisimme edelleen Kyläjärven metsissä syöden loppoa.

"TIED114 VM 172217 tiedkäyn, telt paloi ei haav"

Kuvassa ylärivillä vasemmalta oikealle:

Korpela JE, Majabacka NA, Kiviniemi TEH, Meriläinen JJ, Pesonen JJ
Alarivillä vasemmalta oikealle:
Laakkonen SAE, Helenius VT, Järvenpää AA, Tyykiluoto TJ, Rusachenko J

Kuvasta poissa Keinänen PV

Tiedustelulinja, sissiradistit

Sissiradistien taival alkoi hie-
man ennen peruskoulutus-
kauden loppua helmikuus-
sa. Joukkoomme virtasi värikästä
poukkaa koko Jääkäriprikaatista.
Alussa tunnelma oli jännittänyt,
mutta porukan tutustuttua toisiin-
sa alkoi jännite pikkuhiljaa purkau-
tumaan. Legendana siihen asti py-
syneet sähkötyökoulutukset alkoi-
vat hiljalleen muuttua todeksi, kun
jokainen taistelija aloitti harjoitte-
lemaan sähkötyötä ensimmäisestä
aakkosesta alkaen. Tätä herkkua
oli vielä luvassa hyvin pitkäksi ai-
kaa.

Maaliskuussa alkoi sissiradistien eriytyvä koulutus. Loppumat-
tomat tunnit sähkötyöluokassa ja
tuskalliset lisäliikuntakoulutukset
apukouluttajan johdolla tuntuivat
taipaleemme alussa lähes ylitse-
pääsemättömiltä. Viimeistään täs-
sä vaiheessa valkeni jokaiselle, et-
temme ehkä olleet valinneet koulu-
tushaaroista sitä helpointa.

AUK 1:n alussa alkoi ryhmä-
henkemme hiljalleen tiivistyä ja vii-
meistään AUK 1:n taisteluharjoi-
tuksen päätteeksi oli joukkuees-
tamme muodostunut erityisellä ta-
valla yhtenäinen. Päivien ja öiden
hihtämisen, olemattomien yöuni-
en, radion ja antennien virittelyn,
sekä loputtomien tiedustelutehtä-

vien jälkeen tuntui siltä, että olim-
me saaneet tulikasteen sissiradis-
tin arkeen.

Yksi mieleenpainuvimmista
reissuista oli kokelasvaellus Kilpis-
järven uskomattomissa tunturi-
maisemissa. Hiihdettyjä kilometre-
jä kertyi yhteensä noin satakunta,
jonka jälkeen vaellus huipentui ve-
teraanien muistotilaisuuteen kol-
men valtakunnan rajapyykillä.

Koulutuksemme varrella ei va-
litettavasti voitu säästyä onnet-
tomuuksilta. Eräs taistelija päätyi
Reserviupseerikurssille, kun taas
muutamat putosivat kokonaan
ryhmän kyydistä. Välillä joukkue-
emme motivaatio koki kolauksia
vastoinkäymisten johdosta, mutta
Aliupseerikurssin loppua kohden
itsetuntonne palasi takaisin omil-
le uomilleen. Tästä esimerkkinä
AUK 2:n ryhmätaitokilpailu, jos-
sa sissiradistijoukkue pääsi näyttä-
mään kyntensä erilaisissa tehtävis-
sä sekä marssiosuudessa. Sissiradis-
tit raivasivat tiensä ensimmäiselle
ja kolmannelle sijalle.

Koulutuksemme Sodankyläs-
sää huipentui Maavoimien vai-
kutusharjoitukseen Rovajärven
maastoissa, jonne lähdimme Iva-
lon Rajajääkärikomppanian muka-
na. Vihollisjoukkoihin kuului muun
muassa erikoisrajajääkärit. Jouk-

komme jaettiin eri ryhmien mu-
kaan, joille jokaiselle oli annettu
oma haastava tehtävänsä. Harjoi-
tukseen sisältyi raskaita marsseja
lähes tonneja painava rinkka selä-
sä, tiedustelua, häirintää ja iskujen
suorittamista, sekä harhautuksia ja
vihollisen koiratoimintaa. Marssien
jälkeen oli tiedossa ansaittu lepo.
Harmiksemme lepo ei useimmiten
koske radistia, jonka tehtävänä on
pystyttää antenni ja saada viesti lä-
hetettyä tukiasemalle. Edellä mai-
nittuja toimia ja tehtäviä kesti ko-
konaiset kahdeksan päivää, kun-
nes vihdoin taistelimme tiemme
aina noutopisteelle saakka. Muis-
tiimme jäi, kohtuullisesta univa-
jeesta huolimatta, hyvin kokemus-
rikas ja rankka harjoitus.

Tässä vaiheessa 13-henkinen
radistijoukkue on harjaantunut
erittäin kovalle tasolle ja suunta on
edelleen ylöspäin kohti uusia haas-
teita. Kolmen radistin palvelus jat-
kuu Sodankylän Jääkäriprikaatis-
sa uusien alokkaiden koulutuksen
merkeissä, kun taas loppuryhmä
suuntaa antenninsa kohti Ivalon
Rajajääkärikomppaniaa. Saavu-
tuksestamme ja unohtumattomis-
ta kokemuksistamme haluamme
kiittää kouluttajaamme Kersantti
Statsevichia, sekä apukouluttajana
toiminutta alikersantti Palatsia, se-
kä tietenkin vanhemman saapumi-
serän sissiradistijoukkuetta.

...

Kuvassa ylärivillä vasemmalta oikealle: Seppä EYV, Hakko TOJ, Morko OW, Seppänen SI, Björkman TT, Halvari LJ, Hirvonen VA
Keskirivillä vasemmalta oikealle: Heikkilä AE, Tokola JO, Uusitalo JJ, Haarala PO, Halttunen JP
Alarivillä Takalo MOSJ

Kranaatinheitinlinja, Tuliasemalinja

Tulikomentoja kuuluu ja pakkauksen paukkuu. Heitinmiehille pitää pään kylmänä ja on aina valmis toteuttamaan tulikomennon. "Sumussa, sateessa ja vaikka seitsemän pullon simassa!" yliluutnantti Sulasalmen sanoin.

28.2 alkoi aliupseerikurssin ensimmäinen vaihe ja saimme rintaamme oppilaan arvomerkin. Linjamme oli lukumäärältään pieni jo kurssin alussa, 14 oppilasta joista 12 oli lähtöisin Tukikomppaniasta ja 2 oppilasta 3. Jääkärikomppaniasta. Osa porukasta oli jo tuttuja kasvoja peruskoulutuskaudelta ja osa uusia kasvoja. Pienen linjamme yhteishenki oli alusta asti hyvä ja se vain parani päivä päivältä.

Alussa koulutus oli hyvin teoriapainotteista. Vietimme kokonaisia päiviä luokassa istuen, tutustuen uusiin ja haastaviin heitinmiesasioihin. Kukaan ei alussa varsinaisesti tiennyt mitä heitinmiehen kuuluu käytännössä tehdä ja osata, joten kaikki oli uutta ja jännää. Kun vihdoinkin pääsimme tekemään asioita käytännössä, alkoi porukka innostua ja motivoitua enemmän. AUK1:n taisteluharjoituksessa pääsimme kokeilemaan heitinjoukkueen toimintaa konkreettisesti. Tämä oli harjoittelua tulevaa ampumaharjoitusta varten. Ensimmäinen kurssi oli

täynnä uutta asiaa ja opeteltavaa oli paljon, mutta tästä huolimatta jokainen läpäisi kokeen. Oli AUK1:n viimeisen harjoituksen aika, ampumaharjoitus... Tätä varten olimme harjoitelleet paljon ja riittävästi sillä harjoitus meni hyvin. Viimeinkin saimme ampua ensimmäiset kovat kranaatit! Koko porukka oli yhtä hymyä kun kranaatit lentelivät korkealla taivaalla. Oli aika päättää AUK1-vaihe, ja saimme vihdoinkin kauan halutut linjamerkit. Tuolloin myös selvisi ketkä pääsevät lähtemään Reserviupseerikouluun, ja sen seurauksena 4 oppilasta tuliasemalinjalta lähti opiskelemaan joukkueenjohtajan tehtäviä Haminaan. Jäljelle jäivät tulevat alikersantit, 10 oppilasta. AUK2 alkoi jännittävällä ja haastavalla sissikoulutuksella. Tämä toi esille aivan uusia puolia KRH-joukkueen toiminnasta. Harjoitus oli vaativampi ja rankempi kuin edelliset, mutta hyvän ryhmähengen avulla siitä selvitettiin ilman isompia ongelmia. Harjoitukset alkoivat olla pitempiä ja vaativampia kuin ennen. Kylmyys ja pimeys tekivät myös näistä henkisesti raskaampia. Taisteluharjoituksissa alettiin keskittyä enemmän ryhmänjohtajan tehtäviin ja aloimme osata jo tietyllä tasolla tämän tehtävän. Jokainen sai vuorollaan toimia heittimenjohtajana tai taso-

ryhmän johtajana. Johtaminen oli mukavaa sekä uutta. AUK2:n loppulla oli edessä ryhmätaitokilpailu. Meidät jaettiin 7 hengen ryhmiin eri linjojen kesken, pääasiassa tulienjohtajien kanssa. Ryhmätaitokilpailua ei varmastikaan moni unohda, sillä se oli monelle rankin kokemus koko palveluksen aikana. Tehtävänä oli suunnistaa kartalta eri rasteille ja näissä tehtiin erilaisia sotilaan perustehtäviä. Edessä oli enää aselajiharjoitus. Oppimamme taidot laitettiin viimeiseen koetukseen, ja ryhmänjohtajilla oli enemmän vastuuta kuin koskaan. Harjoitus oli kokonaisuudessaan mielenkiintoinen sillä pääsimme oikeasti näkemään toimintaamme sotatilan aikana. Suoriuduimme tehtävistämme hyvin ja jokainen tunsikin olevansa valmis heitinmies. Opeteltavaa vielä on, mutta valmiudet heitinryhmän johtajana ovat hyvät. AUK2 loppuu huomenna ja kovan työn jälkeen saamme rintaamme alikersantin arvomerkin. Odotamme innolla uusia alokkaita jotta pääsemme tekemään sitä minkä vuoksi olemme opiskelleet ja harjoitelleet, eli johtamaan ja opastamaan.

Haluamme kiittää kouluttajiamme yliluutnantti Sulasalmea ja kersantti Haposta joita parempia kouluttajia ei heitinmiehiksi voisi toivoa. Heidän ansiostaan olemme valmiita ottamaan alikersantin arvomerkin rintaamme ja saamme siitä myös ylpeänä kantaa. Iso kiitos myös apukouluttajille, kokelas Aitto-Ojalle sekä alikersantti Partaselle jotka opastivat ja neuvoivat meitä johtajaksi kasvamisessa.

Heitinmiehellä menee aina hyvin!

Kuvassa ylärivillä vasemmalta oikealle: Mattila SE, Määttä JJ, Vanhatalo JJA, Kylätie J, Lindén JK

Alarivillä vasemmalta oikealle: Vierimaa SE, Väyrynen JS, Toppinen SM, Määttä TPT

Kranaatinheitinlinja, Tulenjohtolinja

Tulenjohtue on kranaatinheitinlinjan osa, joka ohjaa epäsuoraa tulta paikannettuihin maaleihin, koordinaatteihin kartalla tai tuliasemasta haluttuun suuntaan halutulle etäisyydelle. Tulenjohtaja on taistelulentä viikatemies, joka aloittaa taistelun ja lopettaa sen tilaamalla epäsuoraa tulta. Aliupseerikurssilla nämä asiat tulivat tutummiksi, kuin oman nimen paikka lomakyytilistassa, mutta aliupseerikoulun aloittaminen oli kuin minkä tahansa muunkin koulun alku. Kynää pyöritellään hermostuneena, kumi vapisee kädessä ja muistivihkosta tuijotetaan sekä ihmetellään, mitä tämä koko touhu on. Muutamia minutteja myöhemmin kranaatinheitinlinjan kouluttaja aloitti kurssin oppitunnilla.

Luonnollisesti oppitunti alkoi tulienjohton perusteilla ja toiminnalla. Monella oppilaalla leuat tipahtivat, kun kouluttaja aloitti "käytännönläheisen" matematiikan osion. Nekki plus Nakki on Kokki, johon lisäämällä Okki saadaan Ykki. Niin voisiko joku selittää uudestaan? Ja niin näitä asioita kerrattiin. Ei mennyt aikaakaan, kun nämäkin laskutoimitukset olivat unissakin päivänselviä. Uudet

rakkaat ystävämme rynnäkkökivääriin rinnalla olivat nyt käsisuuntakehä sekä laseretäisyysmittari - tulienjohton tulivoimaisimmat välineet.

Panssaritorjuntalinjan taistelijat saattoivat välillä irvailla, kun tulienjohtoryhmät juoksivat kaapelikelojen kanssa metsässä mittaamassa ja tasoa piirtämässä. Joku taistelija saattoikin nimittää tulienjohtuetta maanmittauslaitokseksi, mutta se ei menoa hidastanut. Pikemminkin innoitti. Myöhemmin nauroimme panssaritorjuntalinjan marssiesiä ohjusjärjestelmät selässä. Kurssin myötä sanomalaatteen käyttämisestä tuli sujuvampaa kuin ikkoman nokialaisen ja pääsimme ensimmäistä kertaa tilaamaan kovia kranaatteja kenttään. Tunnelma oli käsinkosketeltava, kun satojen metrien päästä kuului suhahdus ja perässä kunnon jysähdys, joka tuntui sisuksissa asti.

Koulutuksen kannalta ikävä taikaisu sattui sotilashiihdon maailmanmestaruuskisojen alkaessa Sodankylässä talvella. Taistelijoita jaettiin eri linjoilta erilaisiin tehtäviin kisojen ajaksi, joka vaikeutti koulutusta kisaviikon ajan. Suurin osa tulienjohtajista sijoitettiin kisoissa maalilaitteiden hallintaan

ampumapaikoille, ja haasteellinen asia oli kisojen päätyttyä kiritä koulutukseen menetetty aika takaisin.

Aika kului ja tuli jälleen se hakea aika kurssista, kun hyvästellään Reserviupseerikouluun lähtijät. Ystävien hyvästeleminen oli kuitenkin linjan hengen osalta vahvistaja tekijä. Tulenjohtolinja jaettiin kahteen pienempään osaan; jääkäritulenjohtajiin, jotka harjoittelivat tulienjohtopartion toimintaa osana jääkärijoukkuetta sekä tiedustelutulenjohtajiin, jotka vaihtoivat repun rinkaansa ja pikakoulututtuivat tiedustelijoiksi.

Kaiken kaikkiaan kurssi on ollut antoisa ja täynnä kultaisia muistoja, hyviä ystäviä ja mieleenpainuvia tulikomentoja. Parempaa linjaa ei olisi aliupseerikoulusta voinut toivoa, vaikka vaikeuksiaakin koettiin ja niistä myös selvitettiin. Tulenjohtolinja haluaa kiittää erityisesti luutnantti Juha Puurusta, joka takoi meistä sinnikkyydellä ja huomaavaisuudella tulevia pesunkestäviä tulienjohtoaliupseereja sekä tulienjohtajia. Kiitämme myös apukouluttajia, jotka nostivat meidät suosta ja auttoivat hädän hetkellä, kun viimeinenkin valonpilke oli sammunut.

"TUKOM TUSII OO AMI!"

Kuvassa ylärivillä vasemmalta oikealle:

Jussi JT, Hyry JA, Ikäläinen SOE, Birr SW, Väänänen EJ, Huhtakangas JJM

Alarivillä vasemmalta oikealle:

Peurasaari JM, Lappalainen AJ, Mertala ASJ, Kujala TAK, Jaakola HJ

Jääkäriprikaatin tapahtumia

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
Kotiuttaminen ja palvelukseen astuminen		
Palvelukseen astuminen	5.1.2015	Sodankylä
Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	17.9.2014	Sodankylä
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet	18.12.2014	Sodankylä
Juhlatilaisuuksia		
Kenttäiltahartaus	3.9.2014	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	16.9.2014	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	17.12.2014	Sodankylä
Jääkäriprikaatin vuosipäivän 1.10. juhllaisuudet	3.10.2014	Sodankylä
Urheilua		
Jääkäriprikaatin ampumamestaruuskilpailut	26.8.2014	Sodankylä
Jeesiön lenkki polkupyöräkilpailu	28.8.2014	Sodankylä
Jääkäriprikaatin suunnistusmestaruuskilpailut	9.9.2014	Sodankylä
Jääkäriprikaatin partiosuunnistus	25.-26.9.2014	Sodankylä
Jääkäriprikaatin yösuunnistus	18.9.2014	Sodankylä
Harjoituksia		
Peruskoulutuskauden taisteluampumarjoitus	11.-15.8.2014	Kyläjärvi
Kokelasvaellus	2.-4.9.2014	Lappi
Valmistavat sotilaspoliisi (SPOL)ammunnat	26.-28.8.2014	Kyläjärvi
Alueellinen SPOL-harjoitus	1.-5.9.2014	Vuosanka
Sissikomppanian selviytymisharjoitus	8.-12.9.2014	Sodankylä
Erikoiskoulutuskauden taisteluampumarjoitus 1	23.-26.9.2014	Kyläjärvi
Aliupseerikurssin taisteluharjoitus	29.9.-2.10.2014	Sodankylä
Sissikomppanian partioammunnat	16.-18.9.2014	Kyläjärvi
Pohjan jääkäripataljoonan ryhmäammunnat	6.-11.10.2014	Kyläjärvi
Erikoiskoulutuskauden taisteluampumarjoitus 2	28.-30.10.2014	Kyläjärvi
Lapin jääkäripataljoonan joukkueammunnat	17.-21.11.2014	Sarrijärvi
Pohjan jääkäripataljoonan taisteluharjoitus	11.-13.11.2014	Kyläjärvi
Pohjan jääkäripataljoonan joukkueammunnat	24.-28.11.2014	Sarrijärvi
Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus	26.-27.11.2014	Kyläjärvi
Aselajiharjoitus 214	1.-5.12.2014	Kyläjärvi

In memoriam

Jääkäriprikaatin kunniajääkäri, taiteilija Lasse Talosela

Helmiukuun kuudentenatoista 2014 kantautui tietoomme, että Jääkäriprikaatin kunniajääkäri, Jääkäriprikaatin Kilta ry:n kunniajäsen, opettaja ja pitkäaikainen monipuolinen taiteilija Lasse Talosela oli saanut kutsun viimeiseen iltahuutoon. Hän oli syntynyt 10.04.1930 Lapualta, josta perhe muutti Sodankylään vuonna 1953.

Lasse Talosela suoritti aikanaan varusmiespalveluksensa Oulussa 1. Prikaatissa, jonka nimi muuttui vuoden 1957 alusta Pohjan Prikaatiksi, joka sitten lakkautettiin 31.12.1998. Joukon perinteitä tänään vaalii Jääkäriprikaatin joukkoyksikkö Pohjan Jääkäripataljoona. Hän osallistui useisiin mm. Lapin Jääkäripataljoonan vuosina 1959 - 1987 johtamiin kertausharjoituksiin. Tasavallan presidentti ylensi hänet ansioistaan 06.12.1984 reservissä majuriksi.

Taiteilijana hän oli erikoistunut kupari-emalitaide-työtekniikan kehittämiseen ja häntä pyydettiin jo tämän asian kehittämistyön alkuvaiheessa alan opettajaksi New Yorkin taideinstituuttiin. Tavoitteellisenä taiteilijana hän ei silloin suostunut lähtemään ulkomaille, koska halusi kehittää tekniikkaansa edelleen. Lasse Taloselan taiteilijana tekemien taideteosten ihailijoita ja omistajia omana elinaikanaan ovat olleet mm. edesmenneet Israelin pääministeri Golda Meir ja taiteilija Reidar Særestöniemi sekä nykypäivänä elävistä mm. entinen presidenttimme Martti Ahtisaari ja useat koti- ja ulkomaiset julkisuuden henkilöt.

Lasse Talosela ei kysyttäessä itsekään osannut kertoa, mikä oli se virike, joka teki hänestä Lapin oman joukko-osaston, aluksi Lapin Jääkäripataljoonan ja myöhemmin Jääkäriprikaatin symboliikan suunnittelijan. Kaikki alkoi kuitenkin peruskuvion Pohjantähden piirtämisestä. Lasse Talosela muisteli aikanaan itse, että ensimmäisen vaativampi taiteellinen suunnittelutyö Sodankylän varuskunnan suuntaan perustuksen jälkeen oli Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen kanttiinin suunnittelu Pelon maatalousnäyttelyyn vuonna 1968. Tästä alkoi pitkä, vuosikymmeniä jatkunut, vapaaehtoinen taiteellinen työsarka joukko-osaston ja sen sidosyhteisöjen hyväksi. Tämän työsaran viimeisimmäksi työksi jäi hänen antamansa hyväksyntä suunnittelemansa Lapin Jääkäriprikaatin pohjan käyttämisestä Jääkäriprikaatin Kilta ry:n Jääkäriprikaatin Kilta-ansioristin pohjana Killan 50-vuotisjuhlavuonna 2012.

Jääkäriprikaati ja Sodankylän 50 vuotta täyttävän varuskunnan yhteisöt jäivät suureen kiitollisuuden velkaan hänen arvostetun ja ihailun taiteellisen näkemyksensä tuottamien monien muisto-, perinne- ja palkitsemisesineiden suunnittelusta.

Jääkäriprikaati, sen henkilöstö ja joukko-osastoon sidoksissa olevat yhteisöt tekevät kiitollisina kunniaa Lasse Taloselan valoisalle muistolle!

Lapin tähtikunta

Sodankylä Lapin tähtikunta

Sodankylä on lähes 9 000 asukkaan vilkas, viihtyisä ja kehittyvä kuntakeskus - Lapin tähtikunta. Meillä pääset nauttimaan kauniista luonnosta ja kaupunkitasoisista palveluista. Virkeä kyläkuva ja kansainvälistyvä tunnelma houkuttelevat ihmisiä ympäri maailman. Mielenkiintoisten työmahdollisuuksien lisäksi Sodankylästä löydät monenlaisia aktiviteetteja myös vapaa-ajallesi.

Tulevia tapahtumia 2014:

Luosto Classic 7. - 10.8.
Kieringin maalaismarkkinat 29. - 31.8.
Porttipahtauistelu 30.8.
Kaiken Kansan Kitinen -tapahtuma 9.9.
Perinteinen lastenjuhla 25.10.
Pertsan kultapainit 7. - 9.11.
Kaamosjazz 20. - 23.11.

Kunnan tapahtumakalenterista löydät viimeisimmät tiedot tulevista tapahtumista:
www.sodankyla.fi/tapahtumat

Tervetuloa viihtymään!

Lue lisää: www.sodankyla.fi

Sodankylän kunta
Jäämerentie 1
99600 SODANKYLÄ
kirjaamo@sodankyla.fi

Matkailuneuvonta
Jäämerentie 3
99600 SODANKYLÄ
info@sodankyla.fi

